

Stečajna masa
Radnik d.d. Zadar u stečaju
Stečajni upravitelj
Mr. Frane Zvonimir Negro, dipl.oec.

Zadar, 11.12.2020.

2st-149/19
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
Primljeno neposredno-preko pošte (obično-preporučeno)
14.12.2020. god. u primjeraka sa priloga i rubrika.
Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.
Predano na poštu preporučeno dana 20.... god.
Plaćena pristojba
Nedostaje pristojba
Primljeno
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
SUTKINJA ANA MARKAČ
Predmet: St-149/2019
Rozita, d.o.o. (Rozita d.o.o.)

Dana 10.12.2020. pozvan sam zaključkom u predmetu broj St-149/2019 očitovati se na navode iz podneska odvjetnice Rozite Vidan iz Splita, punomoćnice stečajne upraviteljice Anči Bašić, stečajnog dužnika Stečajna masa Mepling d.o.o. u stečaju.

Prije svega ističem da dopis od 09.09.2020. od strane stečajne upraviteljice Anči Bašić nisam zaprimio, a u odnosu na ovaj dopis od 09.12.2020. kojim se traži od mene da predam u posjed nekretninu koja je bila predmet ispravnog postupka mogu reći da je isti u cijelosti neosnovan.

Naime, točno je da je Rješenjem Općinskog suda u Zadru, posl.br.Z-27168/2020, Rz-677/19 odbijen prijedlog Stečajne mase Građevinskog poduzeća Radnika d.d. u stečaju radi ispravka zemljišnoknjižnog stanja u zk.ul.br.15878 za k.o. Zadar, na č.z.4220/2 k.o. Zadar, upisana je suvlasnički udio 116/10000, etažno vlasništvo (E-51), s kojim suvlasničkim udjelom je neraskidivo vezan posebni dio i to poslovni prostor D.IV.1, na prizemlju diletacije D ulaz 4, koji se sastoji od jedne prostorije ukupne korisne površine 76,80 m².

Međutim, odbijanjem zahtjeva za ispravak ne znači da je Stečajna masa Mepling d.o.o. u stečaju ovlaštena tražiti predaju u posjed jer je stvarni vlasnik predmetne nekretnine upravo Stečajna masa Građevinskog poduzeća Radnika d.d. u stečaju, a što ću ovdje dalje obrazložiti i dokumentirati sa relevantnom dokumentacijom.

Pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Zadru, posl.br. P-2757/95 utvrđeno je da je GP Radnik, dakle pravni prednik Stečajne mase Građevinskog poduzeća Radnika d.d. u stečaju, isključivi vlasnik predmetnog poslovnog prostora i da je Mepling isti dužan predati u posjed zajedno s prvotuzženikom Skelt-commerce d.o.o.

DOKAZ: Uvid u presudu Općinskog suda u Zadru, P-2757/95

Temeljem predmetne presude GP Radnik podnio je prijedlog za ovrhu koji je kod Općinskog suda u Zadru zaprimljen pod brojem Ovr-993/01, te je

Rješenjem od 20.10.2003. službena osoba Općinskog suda u Zadru uvela u posjed GP Radnik d.d. u stečaju.

DOKAZ: 1) *Uvid u prijedlog za ovrhu*
2) *Rješenje Općinskog sud u Zadru, Ovr-993/01*

U stečajnom postupku broj St-294/03 kod Trgovačkog suda u Zadru, Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru od 11.03.2004. utvrđena je tražbina drugog isplatnog reda Svetice centar d.o.o. u iznosu od 668.582,13 kn, koja tražbina je priznata temeljem sporazuma o otkupu potraživanja od 17.06.2002. i Ugovora o ustupu potraživanja koji je zaključen između Mepling d.o.o. Split i Svetice centar d.o.o. Split, 27.09.2003.

DOKAZ: 1) *Uvid u prijavu potraživanja od 13.10.2003.*
2) *Uvid u dopunu prijave potraživanja od 28.10.2003.*

Predmetnu prijavu Svetice centar d.o.o. osporio je stečajni vjerovnik Milan Prtain, sve preko iznosa od 190.000,00 kn te je Presudom Općinskog suda u Zadru, broj K-1044/09, Jerko Bošnjak proglašen krivim jer je u stečajnom postupku prijavio lažnu tražbinu.

DOKAZ: *Uvid u Presudu, posl.broj K-1044/09*

Nakon što je stečajna upraviteljica Anči Bašić dostavila nagodbu i pripadajući aneks u ispravnom postupku, punomoćnik Stečajne mase GP Radnik d.d. u stečaju uputio je dopis kojim je u bitnom obrazložio kako su nagodba i pripadajući aneks sastavljeni nakon zaključenog sporazuma o otkupu potraživanja od 17.06.2002.

Dakle, nagodba je potpisana 25.02.2003., aneks je potpisan 22.04.2003., a 17.06.2002. Svetice centar d.o.o. Split su otkupili ta potraživanja, a iz obrazloženja kaznene odluke broj K-1044/09 je vidljivo da tadašnji direktor Goran Zadro nije potpisao nikakvu dokumentaciju, iz čega se sve može zaključiti da je stečajna upraviteljica Anči Bašić u ispravnom postupku priložila nevjerodostojnu dokumentaciju temeljem koje je odbijen zahtjev Stečajne mase GP Radnik d.d. u stečaju za ispravak zemljišnoknjižnog stanja.

DOKAZ: 1) *Uvid u dopis od 03.11.2020.*
2) *Uvid u nagodbu od 25.02.2003. i aneks od 22.04.2003.*

Iz svega što sam naveo, kao i priložene dokumentacije proizlazi da Mepling d.o.o. nema nikakvog pravnog osnova tražiti predaju u posjed predmetne nekretnine i da su stoga njegovi navodi u dopisu od 09.12.2020. neosnovani.

STEČAJNA MASA
IZA GP RADNIK d.d.
"U STEČAJU"
ZADAR

Stečajni upravitelj
Zvonimir Negro

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA
15. 11. 2000.

OPĆINSKI SUD U ZADRU

Dana 25. 11. 2019.
Voditelj
sudske pisarnice

Poslovni broj P-2757/95

23. 7. 1998.

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

ODLUKA JE OVRŠNA DANA

08. 01. 2001.

Općinski sud u Zadru

dana 25. 11. 2019.

Voditelj
sudske pisarnice

Općinski sud u Zadru u vijeću sastavljenom od suca toga suda Franka Zenić-Nikolić kao predsjednika vijeća i sudaca porotnika Jose Gulića i Andreje Gabriš kao članova vijeća u pravnoj stvari tužitelja GP "RADNIK" Zadar, zastupan po zakonskom zastupniku Milanu Prtajin dipl. oec. a ovaj po pun. mr. Šimi Pavloviću i Nataši Smoljan odv. iz Zadra, protiv tuženika ad 1) "SKELT-KOMERCE" s.p. o. Split, Poslovnica Zadar zastupan po direktoru Mati Badrožiću, a ovaj po pun. Smiljanu Bakočeviću odv. iz Zadra, i ad 2) "MEPLING" s.p.o. Opatzen, Beljakova bb, zastupanog po zakonskom zastupniku Jerku Bošnjak, dipl. ing. grad. a ovaj po pun. Mladenu Vujičiću, odv. iz Splita, poradi utvrđenja i ustupa nekretnosti, nakon održane glavne i javne rasprave dana 19. ožujka 1998 u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika ad 1 i ad 2),

presudio je

I- U s v a j a s e tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Utvrđuje se da je tužitelj isključivi vlasnik poslovnog prostora u prizemlju višekatnog stambeno-poslovnog objekta "bloka 2" (P + 4) u Zadru, naselje "Bili brig" diletaciji "D- ulaz i lokal broj 1 i 2 površine 66,80 m² što su mu tuženi dužni priznati i ovaj prostor predati slobodan od stvari i osoba sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II- Odbija se kao neosnovan prigovor tuženika o nedostatku aktivne legitimacije na strani tužitelja.

III- Dužni su tuženi solidarno naknaditi tužitelju parnični trošak od 8.245,00 kn sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

r i j e š i o j e

U s v a j a s e prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere koja glasi:

Izdaje se privremena mjera kojom se tuženiciima zabranjuje svako raspolaganje (prodaja, zamjena, zakup i sl.) poslovnim prostorom smještenim u prizemlju stambeno-poslovnog objekta u Zadru u naselju "Bili brog" oznake "2" (P+4), u diletaciji "D-ulaz I" lokal 1 i 2, površine 66,80m².

Ova privremena mjera ostaje na snazi do provodnog okončanja ovog spora ili do drugačije odluke suda.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je građevnom dozvolom Općinskog komiteta za prostorno uređenje i komunalne poslove bivše Općine Zadar od 17. siječnja 1989.god. klasa 361-04/88-05/61 tužitelju odobrena gradnja višekratnog stambeno-poslovnog objekta naselja "Bili brig" u Zadru, bloka "2" (P+4), sa četiri diletacije i pet ulaza s ukupno 58 stambenih jedinica (tip "G-13 stanova-tip "21/2-S-12 stanova, tip "3-S"-22 stana, i tipa "31/2-S"-11 stanova), u diletaciji "B" jedan poslovni prostor kao i u diletaciji "D"-ulaz I lokal broj 1 i 2 površine 76,80m².

Stanovi da su građeni za poznatog kupca-nekadašnji SSNO-VP 9909 Split. Prethodno da je neposrednom pogodbom općina Zadar 18. srpnja 1988.god. dodijelila građevinsko zemljište za izgradnju navedenog poslovno-stambenog objekta. Ugovor o građenju 58 stambenih objekata da je zaključen 8. lipnja 1989 godi s kupcem SSNO - dopunjen 19. srpnja 1991.god. i u njemu je ustanovljeno da je do tog vremena od ukupno 4.156,55 m² stambene površine završeno 3.569,24 m² (85,87 %), a što je tužitelju i plaćeno. U ugovoru o gradnji i njegovoj dopuni da se ne spominje poslovni prostor već samo stanovi, naime, da je poslovni prostor tužitelj gradio isključivo za sebe i za kasniju prodaju.

Međutim, zbog ratnih operacija 1991.god. da su radovi obustavljeni, a 1992.god. da tužitelj nastavlja s djelovanjem, s privremenim sjedištem u Zadru.

Tužitelj je nadalje naveo da bez znanja i suglasnosti istog Ministarstva obrane Republike Hrvatske u Zagrebu zaključuje 19. travnja 1993.god. sa tuženikom ad 2) ugovor o financiranju dovršenja objekta na opisanoj lokaciji u Zadru, te u Solinu Splitu, a da je predmet i ovog ugovora isključivo stambeni a ne poslovni prostor. Na ulazeći u zakonitost citiranog ugovora tuženi je zajedno sa tuženikom ad 2) u veljači 1995.god. uzurpirao poslovni prostor, koji je isključivo vlasništvo tužitelja. Kako niti rješenje građevinsko-urbanističkog inspektora Ureda za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove graditeljstvo i zaštitu okoliša Županije Zadarsko-Kninake pod odjak za inspekcije od 23. 3.1995. Kl. broj UP - I-362-02/95 - 01/25 o zabrani izvođenja građevinskih radova na opisanom poslovnom prostoru tuženi ad 1) nije poštivao. Tužitelj je nadalje naveo da je isti kao prodavatelj bio dužan predmetni poslovni prostor predati temeljem ugovora o prodaji od 11.2.1993.god. "Završnogradnji Zadar" kao kupcu naj kasnije do 1.1.1994.god. a zbog ponašanja tuženika svoju obvezu ne može ispuniti. Stoga je predložio usvajanje postavljenog tužbenog zahtjeva, te prijedloga za izdavanje privremene mjere.

U odgovoru na tužbu tuženi ad 1) protivio se u cijelosti tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu. Naime, da građevna dozvola na koju se tužitelj poziva nije pravomoćna. Tuženi ad 2) da je u upravnom postupku tražio imjenu građevne dozvole zbog promjene investitora nakon što je između Ministarstva obrane RH i "Maplina" zaključen ugovor o financiranju dovršenja objekata na lokacijama u Solinu, Splitu i Zadru od 5. svibnja 1993.god., čime je tuženi ad 2) stekao svojstvo investitora. Nakon što je udovoljeno zahtjevu tuženika ad 2), po žalbi tužitelja koje rješenje je poništeno i predmet vraćen na ponovni postupak. U ponovljenom postupku da je u Uredu za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša Županije Zadarke - KNinske u Zadru su počinjene brojne nepravilnosti zbog kojih je tuženi ad 2) protiv predstojnika pod očajne podnio kaznenu prijavu.

Tuženi ad 1) je nadalje naveo da je sklopljen ugovor tuženi ad 2) preuzeo sve poslove i obaveze i investitora na objektu "Bili brig" u Zadru. U ugovoru o građenju koji je zaključen sa SSNO i njegovoj realizaciji da je tužitelj bio samo izvoditelj radova na navedenom objektu, a da u svojstvu investitora nikada nije sudjelovao u bilo kakvim djelatnostima na navedenom objektu. Kao izvoditelj radova da je zaključivao i druge ugovore vezane za blok "2" npr: ugovor o građenju radi izvedbe radova na uređenju okoliša objekta, zaključenog između ZSIZ-a kao investitora i GP "Radnik" kao izvoditelja od 1.3.1990.god., ugovor o izvođenju radova poradi dovršenja stambeno-poslovnog objekta B-2 zaključenog između "Maplina" kao investitora i GP "Radnika" kao izvoditelja od 1. srpnja 1993.god. Nadalje, da se osporavaju navodi da je tužitelj završio 85,87% radova na objektu jer je prilikom preuzimanja objekta od Ministarstva obrane u korist "Maplina" sudskim vještačenjem utvrđeno da je ukupno dovršeno oko 45 % radova na objektu, te dodatno procijenjena ratna šteta procijenjena u iznosu od 500 000 DEM. Tuženi ad 1) osporava tvrdnju da poslovni prostori, ap tako i sporni nisu bili predmet ugovora o građenju, jer je SSNO, a kasnije Ministarstvo obrane Republike Hrv. bio vlasnik i investitor na cijelom objektu uključujući stanove i sve druge prostore u tom objektu, pa niti jednim posebnim sporazumom bili koji prostor u objektu nije izdvojen iz te cjeline. Tuženi ad 1) je nadalje naveo da je predmetni poslovni prostor isključivo u posjedu tuženika ad 1), i tu je sjedište tuženika ad 1) u kojem obavlja svoju djelatnost već nekoliko godina. U trenutku stupanja tuženika ad 1 u posjed da je ovaj prostor bio izveden u grubim građevinskim radovima bez i jednog komunalnog priključka, bez instalacije, aluminijске bravarije i bez fasade, pa se do tada izvedeni radovi procjenjuju do 30 % od onog što je trebalo ukupno izvesti. Sve preostale radove (izgradnja i kompletno uređenje) da je isključivo izveo tuženi ad 1) a da je tuženiku ad 1) predmetni poslovni prostor ustupio tuženi ad 2) na ime naknade za izvođenje radova na objektu. Tuženi ad 1) je nadalje naveo da se protivi predloženoj privremenoj mjeri, jer da za to ne postoje zakonski razlozi, jer tuženi ad 1) nema namjeru na bilo koji način raspolagati ovom poslovnim prostorom upravo iz razloga jer je to njegovo sjedište. Sa druge strane zgrada zbog prijeporne građevne dozvole nije upisana u zemljišne knjige slijedom čega da se ne može provesti niti etafiranje niti upis vlasništva, pa da je ta činjenica sama po sebi već dovoljna prepreka za raspolaganje prijepornim prostorom. Konačno tužitelj da nije dokazao u čemu se sastoji realna opasnost od otuđenja ovog prostora jer tuženi nikada nisu imali namjeru s istim raspolagati na takav način.

U odgovoru na tužbu tuženi ad 2) je naveo da se protivi postavljenom tužbenom zahtjevu, te predložio da se tužba odbaci, podredno odbije kao i prijedlog za izdavanje privremene mjere.

Naime, tuženi ad 2) je istakao prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja budući da se tužitelj ponaša kao univerzalni sukcesor GP "Radnik" Benkovac, a on to nije niti je tijekom postupka to dokazao. Sa druge strane da tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji na građevinskoj dozvoli i svojim investitorskim pravima koji također do sada nije dokazao, a isto tako je istakao prigovor nedopustivog redovnog pravnog puta. Naime, ukoliko je tužitelj investitor onda temeljem građevinske dozvole, a sve u smislu Zakona o građenju može tražiti i ishoditi pravo vlasništva predmetnog objekta. Ako je to tako onda da on nema pravnog interesa za vođenje ovog postupka. DA je tuženi ad 2) temeljem ugovora zaključenog sa Ministarstvom obrane Republike Hrvatske postao investitor predmetnog objekta i na njega su prešla sva prava dovršetka i izgradnje predmetnog objekta, a time što je bio u obvezi, a koju obvezu je i ispunio, predati Ministarstvu obrane 29 stambenih jedinica koje je dovršio u predmetnom objektu. Prema tome, nakon ovog investitorskog ugovora zaključenog između ministarstva obrane Republike Hrvatske i tuženika ad 2) da je prestao ranije ugovor zaključen između pravnog prednika Ministarstva obrane i "Radnika" Benkovac, kao navedenog pravnog prednika tužitelja, a time i svaki kontinuitet činjenični i pravni, "Radnika" Zadar i njegovor pravnog interesa u ovom sporu u nizu drugih predmeta koji su u tijeku glede razrješenja ukupnih odnosa između "Radnika" Benkovac i "Meplinga". Gotovo identičana spor da se vodi između stranaka pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-1567/95 i ističe se prigovor višeg spora odnosno postojanja parnice o istoj stvari.

U odnosu na odgovore na tužbu tuženika ad 1 i ad 2) tužitelj je naveo da je GP "Radnik" Zadar pravni sljednik GP "Radnika" Benkovac, a da je promjena sjedišta poduzeća rješenjem Okružnog privrednog sud u Splitu broj Pi 4307/92 provedena kroz sudski registar toga suda. Tužitelj da je ujedno sukladno Zakonu o trgovačkim društvima proveo promjenu oblika svoga organiziranja pretvorbu, usklađenjem općih akata i temeljnoga prava.

Tužitelj je nadalje naveo da je neposrednom pogodbom Općina Zadar od 18. srpnja 1988god. tužitelju dodijelila građevinsko zemljište za izgradnju stambeno-poslovnog objekta, a temelju čega je i tužitelj ihodio građevnu dozvolu 17. siječnja 1989 god., a poradi izgradnje stambeno-poslovnog objekta. Tužitelj i SSNO 8. lipnja 1989.godf. da su ugovorili izgradnju 58 stanova u stambenom objektu "B-2", na lokaciji "Bili brig" Zadar. Iz odluke o izgradnji stambenog dijela objekta rdnog naziva "Blok 2" kao i iz ponude za izgradnju stambenog objekta da je razvidno da je za poznatog kupca SSNO ugovorena izgradnje isključivo stanova i njih 58, koji stanovi su financirani sredstvima SSNO. S druge strane, poslovni prostori da su građeni isključivo sredstvima tužitelja i za njih tužitelju SSNO nije isplaćen nikakav iznos.

Ugovorom o financiranju dovršenja objekata na lokacijama u Solinu Splitu i Zadru od 19.4.1993.god. na koji se poziva tuženi ad 2) utvrđeno je da "Mepling" preuzima od Ministarstva obrane izvršavanje svih poslova i obveza na objektima "Bili brog" u Zadru po sistemu "ključ u ruke" za 58 stanova te da u odnosu na ovaj objekt "Mepling" samo pruzima ulogu kupca. Kako tuženi ad 2) bez ikakva pravna cenova, svojata pravo vlasništva na predmetnom poslovnom prostoru, na način da je isti predao u posjed tuženom ad 1), stoga da je opravdana inužna bila tužba tužitelja u ovoj pravnoj stvari, poradi utvrđenja i ustupa. Suviše toga da je nesporno da je tužitelj vlasnik kako prijepornog poslovnog prostora tako i svih poslovnih prostora u predmetnoj zgradi su i ugovori o prodaji tih poslovnih prostora, a da je tužitelj u većini ovih ugovora realizirao kupoprodajnu cijenu.

Tužitelj je nadalje naveo da se pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-1567/95 a po tužbi tužitelja protiv tuženika ad 2) vodi postupak poradi naplate iznosa od 348.106,29 kn. Naime, članom 19. Zakona o sudovima propisano je nadležnost Trgovačkog suda u prvenom stupnju u sporovima što proizilaze iz Trgovačkih ugovora, i u sporovima za naknadu štete koja proizilazi iz takvih ugovora između osoba koje obavljaju trgovačku djelatnost dok u čl. 16 toč. 2 Zakona o sudovima propisano nadležnost Općinskih sudova za sve građansko-pravne zahtjeve koji nisu udjelokrugu Trgovačkog suda, pa je iz tog razloga jasno da je neosnovan i nemoguć prigovor tuženika ad 2) o postojanju još jedne parnice slične ovoj.

Tuženi ad 2) je dopunio odgovor na tužbu te naveo da se predmetni poslovni prostor nalazi u objektu "blok B2" u naselju "Bili brig" izgrađenog na čest zem. 4217/1 k.o. Zadar. Za ovaj objekt kao i za susjedni oznake čest. blok "B1" da je zaključen ugovor o financiranju naknade troškova pripreme građevinskog zemljišta i komunalnih objekata i uređaja između tadašnjeg investitora građevinske alužbe KVPO Split i ZSIZ-a u stambeno-komunalnoj djelatnosti na području Općine Zadar 9-76/86 od 15. srpnja 1986.god. (broj investitora), i broj VO-109/86 od 24. srpnja 1986.god. (broj SIZ-a). Temeljem ovog ugovora da se ZSIZ obvezala pripremiti građevinsko zemljište koje će rješenjem Skupštine općine Zadar biti dano na korištenje investitoru, te da će se urediti zemljište sa infrastrukturnim objektima i uređajima u svemu prema ugovoru i po ugovorenim naknadama troškova. Shodno čl. 6 Ugovora SIZ se obvezala predati teren slobodan od osoba i stvari za objekt B1 do 1.11.1986. a za objekt "B2" do 15. svibnja 1987 te u istom roku predati investitoru rješenje o dodjeli prava korištenja zemljišta. Ugovorenu naknadu troškova pripreme da je investitor u cijelosti izmirio uplatama od 8 i 26. rujna 1986.god. i to na pretpostavljeni površinu od 9900 m² stambenog prostora. Iako je investitor u potpunosti izvršio svoju obvezu druga strana nije ispunila svoju obvezu, odnosno investitoru nije predala zemljište slobodno od osoba i stvari, kao ni odgovarajuće rješenje o dodjeli prava korištenja zemljišta. Umjesto toga da je Skupština općine Zadar na svojoj sjednici održanoj 18. srpnja 1988.god. a po prijedlogu ZSIZ-a predmetno zemljište ozančeno kao čest zem. 4217/1 k.o. Zadar u površini od 3.231 m² dodijelila na korištenje neposrednom odođbom RO "Radnik" Benkovač. Na ovom zemljištu GRO "RADNIK" Benkovač da je ishodila građevinsku dozvolu od 17.1.1989.god. pod brojem UP/I-2198-09-04-88-2 u kojem je navedeno između ostalog da s odobrenja istome izgradnja 58 stambenih jedinica, u diletaciji "B" jedan poslovni prostor, a u diletaciji "C" dva poslovna prostora bez određene namjene te pretačim poslovnim prostorom. Dakle, da se ima zaključiti da u diletaciji "B" nije odobrena izgradnja poslovnih prostora a tako ni spornog. U projektnoj dokumentaciji u tlocrtu prizemlja diletacije "D" u ulazu 1 i 2 da su prikazani poslovni prostori čija namjena nije posebno označena, pa da na takav način ostaje dilema da li su to univerzalni poslovni prostori koji se mogu pretvoriti u stonove, poslovne ili pomoćne prostore. Nakon toga SSNO - VP 9909 Spli kao investitor i GRO "RADNIK" Benkovač kao izvođač, zaključuju ugovor o građenju 58 stanova u stambenom objektu "B2". Tuženi ad 2) je nadalje naveo da iako je građevinskom dozvolom odobrena izgradnja jednog poslovnog prostora u diletaciji "B" te dva prostora u diletaciji "C", GRO "Radnik" Benkovač je pomoćne prostore u diletaciji "D" ulaz 1 i 2 pretvorio u poslovne prostore. Iz dopisa tužitelja od 25.4.1996.god. tuženiku ad 2) je dostavljen popis kupaca poslovnih prostora u bloku "2" Zadar, a izuzev spornog poslovnog prostora čiju je podaju izvršio tužitelj da nemaju podataka tkobi bio prodavatelj navedenih poslovnih prostora.

Tuženi ad 2 je nadalje naveo da je Ministarstvo obrne Republike Hrvatske koje je temeljem odluke Vlade RH od 17.9.1992.god. preuzelo određena prava na nekretnostima koje su ranije bile u vlasništvu JNA i SNO na teritoriju RH zaključilo sa tuženikom ad 2) ugovor o financiranju dovršenja objekata na lokaciji u Solinu, Splitu i Zadru od 4. svibnja 1993.god. Citiranim ugovorom da je tuženi ad 2) od Ministarstva obrane preuzeo sve poslove i obveze investitora, osim za objekt B"Block 2" gdje je preuzeo funkciju kupca. Nakon pribavljene dokumentacije da je utvrđeno da je MORH investitor izgradnje stanova a ne kupac, pa je slijedom toga aneksom broj 2 izmjenjen osnovni ugovor, tako da je funkcija kupca zamjenjena funkcijom investitora. Prije nastavka radova na objektu blok "2" da je sačinjen elaborat o financijsko-tehničkom stanju izgrađenosti objekata, a prema ovom elaboratu utvrđeno je da je vrijednost izvedenih radova 45 % a da je stvarno fakturirano i naplaćeno od investitora 85,87 %. Poradi rješavanja problematike za dovršenje stambenog bloka "B 2" da je održan sastanak 25.6.1993.god. te je na istome zaključeno da "Radnik" Zadar otpadne odmah sa izvođenjem radova na objektu "B2" ne čekajući obradu ponuda, ugovora i sl. Tuženi ad 2) kao investitor i tužitelj kao izvođač radova da su dana 1.7.1993. zaključili ugovor o izvođenju građevinskih radova na dovršenju stambeno-poslovnog objekta "blok 2" na ukupan iznos od 233.951 DEM, a dana 22. 10.1993.god. dopunski ugovor o izvođenju dijela obrtničkih radova na istom objektu na iznos od 369.529 DEM. Po saznanju da je tužitelj izvršio prodaju nekih poslovnih prostora da se tuženi ad 2) pismeno obratio predsjedniku upravnog odbora tužitelja poradi obustavljanja svih aktivnosti na prodaji poslovnih prostora. U nastojanju da se riješe određeni nesporazumi između tužitelja i tuženika ad 2 da je dana 22.4.1996. sačinjen protokol, da je u točki 15 istoga konstatirano da je tužitelj izvršio prodaju poslovnih prostora nakon preuzimanja objekta od strane tuženika ad 2) a u točki 16 istoga je utvrđeno da tužitelj sa tuženikom ad 2) nije regulirao određene troškove komunalnog otpremanja za određene poslovne prostore. Budući da tuženi ad 2) nije imao uvid u kupoprodajne ugovore o prodaji poslovnih prostora pretpostavlja da su identični sa ugovorom o kupnji poslovnog prostora sa "Završno-građnjom" Zadar, a da iz tog ugovora slijedi da su predmeti kupoprodaje poslovni prostori izvedeni do nivoa "gruba građnja", te da je ugovorena cijena 1.300 DEM po m². Ukoliko se uzme u obzir činjenica da je ukupna površina poslovnih prostora čiju je prodaju izvršio tužitelj 352,58 m², te da je ugovorena cijena od 1.300 DEM po m² proizlazi da je po tom osnovu utriženo preko 450 000 DEM. Primjenjujući isti postupak dovršenosti od 45 % utvrđuje se da je vrijednost izvedenih radova na poslovnim prostorima oko 200 000 DEM što je u očitaj disproporciji sa naplaćenim iznosom. Poslovni prostori čiju je prodaju izvršio tužitelj nisu bili dovršeni i troškove njihovog dovršetka je snosio tuženi ad 2) na što ukazuje i obavljeni razgovor sa ovlaštenom osobom tužitelja Grgom Rogičem od 28.6.1994.god. kada je dogovoreno između ostalog da dovršenje poslovnih prostora treba izvršiti tuženi ad 2 o trošku tužitelja, te da se ta vrijednost kompenzira kroz situacije, a ukoliko tužitelj nije platio zemljište i komunalije, to da treba razriješiti u međusobnim odnosima.

U pogledu postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu predmet spora je plaćanje izvedenih radova a po tužbi tužitelja. Da je tuženi ad 2) vrijednost radova osporio za pripadajuće troškove pripremanja i komunalnog opremanja zemljišta te za izvedene radove za dovršenje poslovnih prostora. Tuženi ad 2) je na kraju naveo da obzirom na navedeno da za sada nema osnove za utvrđenje i ustup prijemnog poslovnog prostora dok se pravomoćnom sudskom presudom ne regulira pravo korištenja zemljišta na kojem je izgrađen objekt kao i dok tužitelj ne dokaže da je izmirio obveze glede troškova pripremanja i pripremanja građevinskog zemljišta i regulirao troškove dovršenja poslovnih prostora.

U dokaznom postupku sud je pročitao ugovor o kupoprodaji poslovnog prostora od 11.2.1993.god. broj 5/93 (1 5-9 s), ugovor o financiranju i dovršenja objekata na lokacijama u Solinu Splitu i Zadru od 5.5.1993 (1 10 -15 s) dopunski ugovor broj 134/86 -1 od 8.6.1989.god. (1 16 - 18 s), ugovor o građenju 57 stanova u stambenom objektu "B2" na lokaciji "Bili brig" u Zadru (1 19 -23 s), ugovor o financiranju naknade troškova i dr. (1 24-27 s), zaključak od Odažeka za graditeljstvo od 19.10.1995.god. (1 28 s), dopis od Odažeka za graditeljstvo od 20.10.1995 sa kopijom katastarskog plana (1 29 i 30 s), građevinsku dozvolu od 17.1.1989.god. (1 31 s), rješenje SO Zadar od 15.srpnja 1988 (1 32 s), rješenje Ministarstva graditeljstva i zaštite okoliša od 3.6.1994.god. (1 33-35 s), rješenje od Odažeka za graditeljstvo Županije Zadarako - KNinske od 5. kolovoza 1994 (1 36 s), rješenje SSNO (1 61 i 62 s), Odluku o izgradnji stambenog dijela objekta radnog naziva "blok 2" (1 63 i 64 s), dopis VF od 17.4.1989 god. GRN "Radnik" Bankovac (1 65 do 68 s), prijedlog za izvršenje od 14.3.1995. (1 69 -71 s), prigovor dužnika protiv rješenja o izvršenju pod brojem Iv2266/96 (1 72 s), prilog protokolu od 22.4.1996.god. (1 73 s), izvod iz registracije broj F1-4307/92, (1 74-76 s), rješenje Trgovačkog suda u Splitu pod brojem Tt-95/12210-5 od 5. srpnja 1996.god. (1 77-79 s), ugovor o kupoprodaji poslovnog prostora u izgradnji od 7.2.1993.god. (1 80 -84 s), ugovor o kupoprodaji poslovnog prostora od 22.1.1993.god. (1 85-88 s), ugovor o kupoprodaji poslovnog prostora u izgradnji od 25.2.1993 god. (1 89-93 s), ugovor o kupoprodaji poslovnog prostora u izgradnji od 11.2.1993.god. (1 94-98 s), konačni ugovor o kupoprodaji poslovnog prostora od 25.1.1991(1 99-102 s), predugovor o kupoprod. posl. prostora od 19.4.1991.god. (1 103-106 s), ugovor o kupoprodaji posl. prost. od 15.1.1993 (1 107-110 s), izvod iz knjige 2.diletacija C1D (1 124-128 s), dopis tužitelja tuženiku ad 2) (1 137 s), aneks 2 ugovor o financiranju dovršenja objekata na lokacijama u Solinu, Splitu i Zadru od 30.1.1995.god. (1 144-1467 financijsko tehničko stanje izgrađenosti objekata (1 147-154 s), promemorijska sa sastanka od 25.6.1993.god. (155 i 156 s), ugovor o izvođenju radova od 1.7.1993. (1 157-163 s), dopunski ugovor broj 313/93 od 22.10.1993.god. (1 164 i 165 s), dopis tuženika ad 2) tužitelju (1 166 i 167), protokol sastavljen dana 22.4.1996 (1 168-170 s), dopis tužitelja tuženiku ad 2) od 22.4.1996 (1 175 s), te saslušao zakonskog zastupnika tuženika ad 2) i svjedoka Nino Boris sina Josipa, Marić Tomislava pok. Andrije i Pavić Rajka pok. Krste.

Na osnovi rezultata provedenog postupka te ocijenom sadržaja provedenih dokaza utvrđuje se da je postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja osnovan kao i prijedlog za izdavanje privremene mjere.

Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika ad 2) vidljivo je da je tuženi ad 2) d.o.o. osnovano 1992.god. sa osnovnom registriranom djelatnošću financijsko-tehnički inženjering, te da je ujedno i jedini vlasnik. Negdje 1993 god. i to tijekom 3 ili 4. mjeseca da je Ministarstvo obrane oglasilo pozivni natječaj za izbor izvođača za nastavak radova na objektima bivše JNA i tou Splitu Solinu i Zadru, a potom u Zagrebu i Puli. U tom natječaju da je tuženi ad 2) izabran za nastavak radova na objektima u Splitu, Solinu i Zadru, jer su ostali sudionici natječaja kao npr. "Lavčević," Gortan" i "Radnik" nudili samo izvođačku funkciju, dok je tuženi ad 2) dao i investicijsku ponudu, sadržajno da je to značilo da je Ministarstvo obrane bilo oslobođeno ulaganja u dovršetak objekata, uz napomenu da su preuzeti objekti što se tiče stupnja izgrađenosti bili u različitim fazama, a neke su objekti koji su bili u višem stupnju izgrađenosti bili devastirani. Potom da je tuženi ad 2) sa Ministar. obrane zaključio ugovor kao in-

vestitor te je ugovorom utvrđena obveza tuženika ad 2) što mora izgraditi i po kojoj cijeni. U momentu slanja ponude za natječaj Ministarstvo obrene je imalo funkciju investitora a prije podnošenja ponude da je tuženi ad 2) obišao objekte te putem sudskog vještaka izvršili procjenu izgrađenosti objekata. Zakonski zastupnika tuženika ad 2) je nadalje naveo da je predmet procjene bio kompletan objekt, dakle stambeni i poslovni prostor, te je vještak utvrdio da je uizgrađenost bila u stupnju od 45 %, a plaćeno za izvođenje radova negdje od oko 87 %. Nakon izvršene procjene te pregledom prvotne financijske i tehničke dokumentacije da su počeli dogovori sa stambeno komunalnim fondom u svezi definiranja daljnje dokumentacije, budući da je očito došlo do promjene investitora, a slijedom toga i potrebe za promjenom građevinske dozvole. Nakon razgovora u fondu da su prijavili gradilište, a prilikom razgovora u Fondu, da su dobili informaciju da je tužitelj bez posla pa da su stog istome predložili slanje ponude za izvođenje radova koje bi isti mogli izvesti. Nakon primljene ponude da je sa tužiteljem zaključen ugovor o izvođenju radova i to građevinskih i nekih obrtnih, uz napomenu da je vrijednost posla bila oko 250.000 maraka, budući da obzirom na ekipiranost djelatnika tužitelj nije mogao preuzeti veću obvezu od one preuzete ugovorom. Osim tužitelja na dovršenju zgrade da je radilo oko 10 koperanata. Zak. zastupnik je nadalje naveo da je ugovor u cijelosti realiziran uz napomenu da prilikom skalapanja ugovora sa tužiteljem isti nije isticao nikakve prigovore ali da su se problemi javili poslije.

U tom pogledu tužitelj da je imao primjedbe na kooperante zbog čega se istima daje posao, a tuženi ad 2) u pogledu u odnosu na tužitelja u pogledu devastiranja objekata, jer da tužitelj kao izvođač radova nije posvetio pažnju čuvanju objekata. Nadalje da su problemi nastali promjenom rukovodne strukture kod tužitelja jer da je nova struktura smatrala da mogu nešto ostvariti s temelja ranije zaključenog ugovora između tužitelja i bivše JNA, ali te primjedbe nisu prihvaćene jer je nemoguće da tužitelj polaže bilo koje pravo na poslovni prostor ili stambeni objekt koji je tuženi ad 2) isfinancirao i dovršio gradnju. Da je tuženi ad 2) pokušao razriješiti probleme sa tužiteljem na način da je uputio istome nagodbu na koju tužitelj nije pristao i to upravo protokol koji prileži spisu (1 168-170 s). U pogledu potraživanja tužitelja da e očito da isti pogrešno smatraju da bi taj poslovni pripao njima a obzirom na ranije sklopljen ugovor između tužitelja i bivše JNA ali da pritom zanemaruju činjenicu da su mogli postati vlasnikom poslovnog prostora po odredbama navedenog ugovora samo ukoliko su isti isfinancirali. Naime, da bi tužitelj mogao polagati pravo što mu se i dozvoljava na 3 -4 poslovna prostora jer je te poslovne prostore i prodao na tržištu, ali nikako da mu ne pripada pravo na porijeporni poslovni prostor uz napomenu da je isti u veljači 1995 iznajmljen tužeiku ad 1).

U momentu preuzimanja objekata da su od tužielja zatražili pripadajuću dokumentaciju, bilo tehničku ili financijsku, ali da nikakvu dokumentaciju nisu dobili a to iz razloga što je tužitelj nije ni imao. Prema ranijem ugovoru zaključenog između tužitelja i bivše JNA da je tužitelj samo formalno označen kao investitor iz nekih drugih razloga, uz napomenu da tuženik ad 2) građevinsku dozvolu nije ishodio. Početkom 1995. je useljeno svih 58 stanova koji su bili namjenjeni za obitelji poginulih branitelja i invalida domovinskog rata uz napomenu da taj objekt nema uporabnu dozvolu a niti je izvršen tehnički pregled objekata. Nadzor nad izvođenjem radova da su vršile različite firme obzirom na vrstu poslova koji se obavljao, kao npr. "Projektant Split" uz napomenu da su uredno vođeni građevinski dnevnik i knjige.

Zakonski zastupnik je nadalje navela da između tuženika ad 2)

i Ministarstva obrane nije bilo govora u svezi raspolaganja sa posl. prost. a to iz razloga iako se u Ministarstvu znalo za postojenje poslovnih prostora da isti za to nisu imali potrebitu dokumentaciju.

Iz iskaza svjedoka Nimac Borisa vidljivo je da je isti uposlen kod tužitelja od 1985.god., da je neko vrijeme bio šef gradilišta a potom i direktor. Da je tužitelj dugo vremena radio stambeno-poslovne objekte na Bilom brigu a da je radio i "blok 2" u kojem se nalazi i prijeponsi poslovni prostor. DA je izgradnja bloka 2 započela par godina prije radta a da je tužitelj za taj objekt imao urednu građevinsku dozvolu, a prema odredbama zakona svatko onaj koji posjeduje građevinsku dozvolu je i investitor. Stanovi u objektu i to njih 58 građani su za bivšu JNA, a u rizemlju su bili poslovni prostori koje je "Radnik" radio za tržište., a ni jedan poslovni prostor nije bio predviđen za prodaju prema naručiocu posla bivšoj JNA. Objekt u kojem se nalazi prijeponsi poslovni prostor da je u konstruktivnim dijelovima bio dovršen a da su ostali završni radovi ako npr. postavljanje parketa, ličilački radovi i sl. , a navedeno stanje da je bilo u ljeto 1991.god. Nakon ovog stanja da na objektu više nisu vršeni nikavi radovi, budući da su djelatnici bili većinom srpske nacionalnosti da su napustili gradilište, a da nije bila organizirana stražarska služba. SVjedok je nadalje naveo da nije imao mogućnosti uvida u financijsku dokumentaciju budući je ista ostala u Benkovcu, tako da ne zna koliko bi bivša JNA uložila u izgradnju objekata, a niti koliko je platila tužitelju. Budući je sjedište firme bilo u Benkovcu da su se uplate vršile u Benkovcu, a da je u Zadru postojala samo poslovna jedinica. Poslovna jedinica da nije obavljala nikakve poslove nakon ljeta 1991 a u drugoj polovini 1992.god. da je imanovan direktorom tužitelja, kada je organizirana stražarska služba i izvršen je popis ratne štete od strane Općinske komisije. Procjenjena šteta da je bila otprilike na par 100 000 maraka a do danas da nije plaćena.

Svjedok je nadalje naveo da je tužitelj imao građevnu dozvolu za prijeponsi objekt a ista je obuhvaćala kako stambeni tako i poslovni prostor. U to vrijeme da tužitelj nije mogao nastaviti sa radovima na objektu jer nije imao financijskih sredstava, pa da se ispred Ministarstva obrane pojavio tuženi ad 2) koji je bio spreman financirati radove do dovršenja objekta. Prilikom preuzimanja radova da je izvršen popis radova koji su već bili gotovi i popisi radova koje je trebalo izvršiti. Poslovne prostore u tom objektu da je tužitelj prodao već prije rata, a da su ostala dva ili tri poslovna prostora, koji su već bili napravljeni budući da se isti prodaju nakon dovršenja grubih radova. Kada je tuženi ad 2) preuzeo objekt da je isti uzurpirao prijeponsi poslovni prostor a potom da je ušao tuženi ad 1) i u njemu otvorio uređski prostor. Inače a je prijeponsi poslovni prostor trebao biti predan "Završnogradnji" sa kjojem je posojao ugovor iz 1993god. i tona ime namire "Završnogradnje" za izvedene radove na tom objektu.

Svjedok je nadalje naveo da je i bivša JNA kupila stanove u navedenom objektu ali kao i svake druga dokumentacija da je i ta ostala u Benkovcu dok je pripremu zemljišta prilikom uređenje platio tužitelj, sredstvima koja mu je za tu priliku prebacila bivša JNA.

Iz iskaza svjedoka Rajka Pavića proizlazi da je negdje 1991 ili 1992.god. "Završnogradnja" zaključila ugovor sa tužiteljem u svezi obavljanja zanatskih radova na objektu blok 2 na Bilom brigu i to postavljanjem pločica, kalijevih peći i sl. a vrijednost radova da je bila u visini vrijednosti dva

poslovna prostora, a to znači da tužitelj istima nie bio u obvezi isplatiti vrijednost izvršenih radova, već ustupiti poslovni prostor, a tim poslovni prostori da se nisu nalazili u zgradi u kojoj je "Završnogradnja" izvodila radove. Budući je tužitelj došao u financijske poteškoće da u potpunosti nisu izvršeni svi radovi, već samo radovi u vrijednosti od oko 15 000 kn. U svezi realizacije dogovora i odredaba ugovora, a obzirom na vrijednost obavljenih poslova na objektu 2 i 3 da je "Završnogradnja" tražila jedan poslovni prostor, ali da se tada umiješao tuženi ad 2) na način da je u više navrata platio određene iznose a tim da se poslovni prostor ne dira.

Svjedok Marić Tomislav pok. Andrije koji je inače uposlen kod tuženika ad 2) iskazao je jednako kao i zakonski zastupnik tuženika ad 2) uz napomenu da ugovor zaključen između tuženika ad 2) i Ministarstva obrane su se spominjale stambene jedinice i to njih 58 dok se poslovni prostor nije spominjao. Naknadno pronađena dokumentacija sadržavala je i građevinsku dozvolu sa 58 stanova i poslovnim prostorima, a glasila je na tužitelja, dok u građevinskoj dozvoli odnosno projektu nije bila definirana namjenski jedna površina a to je upravo prijemni poslovni prostor. U rujnu 1993.god. da je zatražena izmjena građevinske dozvole, a obzirom na promjenu investitora, te je nadležno tijelo donjelo novu građevinsku dozvolu na koju je tužitelj uložio prigovor., te je II-stupanjski organ postupajući po istoj poništio rješenje u kojem bi građevinska dozvola glasila na tuženika ad 2. Svjedok je nadalje naveo da iz naknadno pronađene dokumentacije bi bilo vidljivo da je bivši investitor bivša JNA prebacila sredstva tadašnjem ZSIZ-u a poradi izvršenja poslova pripreme zemljišta za gradnju i komunalno opremanje, a priprema zemljišta bi sadržavala ujedno i rješavanje imovinsko-pravnog pitanja sa bivšim vlasnicima expropriiranih nekretnina gdje se objekat gradio, međutim bez obzira na to Skupština općine Zadar je donjela rješenje kojim se navedeno zemljište dodjeljuje na korištenje tužitelju.

Svjedok je nadalje naveo da u momentu preuzimanja radova na objektu da tužitelj nije spominjao poslovne prostore, ali da su utvrdili da tužitelj iste prodaje bez njihove suglasnosti, zbog toga da su se obratili upravnom odboru tužitelja sa molbom da se prodaja poslovnih prostora prekine dok se ne utvrdi čije je što a suviše toga da se tuženiku ad 2) obratio kupac po imenu Ive Marić koji je kazao da je od tužitelja kupio poslovni prostor prije rata. Zbog toga da su tražili od tužitelja podatke o tome koji su poslovni prostori prodani, ali u razgovoru sa tužiteljem da u pogledu prijepornog poslovnog prostora da im nije kazano da je isti prodan, ali u momentu dobivanja tužbe da im je ugovor dostavljen sa "Završnogradnjom" međutim da je ugovor fiktivan, budući je na ime izvršenih radova na "bloku 3", "Završno gradnji" trebao biti ustupljen poslovni prostor. Inače da su u prijeporni poslovni prostor ušli i opremili za njihove potrebe na početku izvođenja radova na objektu u kojem se prijeporni poslovni prostor nalazi.

Uvidom u ugovor o gradnji zaključenog između SSNO - VP 9909 Split i GRO "Radnik" Benkovac vidljivo je da je sadržaj ugovora izgradnja 58 stanova neto površine 4156,55 m² u stambenom objektu "B-2" na lokaciji "Bili brig" u Zadru. Nadalje u čl. 4. je utvrđeno da se izvođač vezuje predmetne stanove izgraditi po metru kvadratnom neto korisne stambene površine po sistemu "ključ u ruke".

Prema dopunskom ugovoru od 8.6.1989.god. utvrđeno je da je do zaključenja prijepornog predmetnog ugovora izvođač na predmetnom objektu izveo ukupno 3569,24 m² neto stambene površine, dok je neizvedeno 587,31 m² neto stambene površine. Prema tome imajući u vidu odredbe citiranih ugovora vidljivo

je da je bivša JNA sa tužiteljem zaključila ugovore isključivo za izgradnju stambenih jedinica u objektu "B2" koji se gradio na lokaciji Bili brig u Zadru, a dopunskim ugovorom od 8.6.1989.god. vidljivo je da je investitor zbog nedostataka sredstava usporio u svibnju 1990.god. gradnje predmetnog objekta te da je se izvođačem radova utvrđeno stanje izgrađenosti stambene površine, a da se u ugovoru niti u jednom članku ne spominje poslovni prostor.

Uvidom u ugovor o financiranju naknade troškova pripreme građevinskog zemljišta i komunalnih objekata i uređaja na lokaciji Bili brig u Zadru, zaključenog između ZSIŽ-a i Građevinske službe KVPO daje upravo bivša JNA platila ZSIŽ-u sredstva za pripremu zemljišta za izgradnju objekata.

Uvidom u ugovor o financiranju dovršenja objekata na lokacijama u Solinu, Splitu i Zadru koji je zaključen 5. vijnja 1993. između Ministarstva obrane RH i tuženika ad 2), utvrđeno je da tuženi ad 2) preuzima od Ministarstva obrane izvršenje svih poslova i obveza investitora i kupca kod izgradnje započetih objekata po sustavu "ključ u ruke" i to između ostalog objekt Bili brig u Zadru sa 58 stanova uz napomenu da ulogu kupca tuženik ad 2) preuzima kod objekta na lokaciji Bili brig u Zadru.

Uvidom u aneks broj 2 ugovora od 30.1.1995.god. uz ugovor o financiranju dovršenja objekata na lokacijama u Solinu, Splitu i Zadru od 5.5.1993.god. zaključenog između Ministarstva obrane i tuženika ad 2) da se u odnosu na objektu "B2" u naselju "Bili brig" u Zadru a temeljem raspoložive dokumentacije utvrdilo da bi tuženi ad 2) prestao biti kupac stanova u prijedpornom objektu, već preuzima funkciju investitora, kod izgradnje započetih objekata po sistemu "ključ u ruke" i da sukladno tome osigura potrebna financijska sredstva za dovršenje objekata i to objekt "Bili brig" Zadar sa 58 stanova ukupne površine 5.800 m². (1 145 s).

Uvidom u promemoriju (1 155 s), sačinjenu na temelju sastanka održanog 25.6.1993.god. utvrđeno je da svi troškovnici građevinsko-zanatskih radova izrađeni od strane tužitelja i formirani kao ponuda za potpuno dovršenje građevinsko-zanatskih radova predani su tuženiku ad 2), kao i ostali troškovnici kooperanata, a u točki 4. je utvrđeno da će se izvršiti detaljan obračun financijskog stanja na objektu kao i stanja stvarno izvršenih radova n istome.

Uvidom u protokol sastavljen dana 22.4.1996.god. između predstavnika tuženika ad 2) i tužitelja i to u točki 8 između ostalog da je GP "Radnik" Zadr nastao transformacijom organizacione jedinice GP "Radnik" Benkovec i preuzeo započete objekte, između ostalog i objekt "B2" u naselju "Bili brig" u Zadru. Obzirom na utvrđenih 18 točaka utvrđeno je da se pristupi izvršenju kolaudacije međusobnih potraživanja između tužitelja i tuženika ad 2) uključivo i potraživanja po osnovi pripadajućih troškova komunalnog opremanja zemljišta koja se odnose na poslovne prostore, da tužitelj povuče žalbu na rješenje o izmeni građevne dozvole te da tužitelj i tuženi ad 2) utvrde zajedničku platformu prema gradu Zadru odnosno županije glede potraživanja i obeštećenja za uložena sredstva na komunalnom opremanju terena oko objekata.

Uvidom u prilog uz protokol od 22.4.1996.god. (1 73 s) kojeg su potpisali ovlašteni predstavnici tužitelja i tuženika ad 2) utvrđeno je da tuženi ad 2) prihvaća ugovore o kupoprodaji poslovnih prostora zaključenih između kupaca i GP "Radnik" Zadar, te za osigurati potrebnu dokumentaciju za uknjižbu i istu neće ometati. U točki 2. istog priloga protokolu utvrđeno je da tuženi ad 2)

priznaje tužitelju vlasnost poslovnog prostora u diletaciji D1 koju koristi tuženi ad 2) u odnosu na tuženog ad 1) te da za ovaj prostor tuženi ad 2) priznaje "Radniku" iznos od 100 000 maraka što će biti sankcionirano kroz kolaudaciju međusobnih potraživanja iz točke 1 zaključka te da je konačno tužitelj suglasan da na tuženika ad 2) prenese sve daljnje pravne radnje oko predaje poslovnog prostora u diletaciji "D2".

Sud nije prihvatio prigovor tuženika ad 2) da tužitelj ne bi bio aktivno legitimiran u ovom postupku, jer osim uvoda u izvod u registraciju pravnih subjekata kod Trgovačkog suda u Splitu vidljivo je da je tužitelj pravni slijednik GRO "Radnik" Benkovac, a da je to tako upravo proizlazi iz ponašanja tuženika ad 2) koji sa tužiteljem raznim sastancima i protokolima utvrđuje međusobna potraživanja i dugovanja (1 74 - 79 s.), (1 73-prilog protokolu od 22. 4.1996.god., promemorijska 1. 155, 156 s., te protokol od 22.4.1996.god. 1. 168-170 s.). Zbog toga prigovor tuženika ja valjalo odbiti kao neosnovan.

Imajući u vidu sadržaj provedenih dokaza isti upućuje da tuženi ad 2) bez valjane osnove drži u posjedu prijeporni poslovni prostor. Naime, ugovor o građenju koji je zaključen između SSNO i GRO "Radnik" Benkovac (1. 19 - 23 s.), izričito govori o građenju 58 stanova u objektu "B-2" na lokaciji Bili brig u Zadru. Dopunski ugovor (1 16-18 s.), od 19.7.1991.god., utvrđuje opet izgradnju stanova i stupanj izgrađenosti istih na dan zaključenja ugovora, uz napomenu da je investitor (SSNO) usporio izgradnju u svibnju 1990 god. zbog nedostataka sredstava. Istim ugovorom utvrđeno je nadalje, da je nezavršeno 587,31 m² neto stambene površine, a u čl. 2. utvrđeno je preugovaranje cijene i dinamika daljnje uplate. Dalje, prema rješenju SSNO (1. 61-62 s.), vidljivo je da je SSNO odlučio sa tužiteljem zaključiti ugovor o građenju 58 stanova u objektu "B2", a u Odluci (1 63,64 s.), naznačena je izgradnja "stambenog dijela objekta" raznog naziva "blok 2" sa 58 stanova.

Imajući u vidu, dakle, prethodno navedenu dokumentaciju zaključen je ugovor između MORH-a i tuženoga ad 2) o dovršetku izgradnje objekta, i to upravo stanova, uz napomenu da je MORH u ugovoru od 5.5.1993.god. (1 10 - 15 s.), utvrđen kao kupac, stanova u navedenom objektu, dok je u aneksu toga ugovora (1 144-146 s.), s obrazloženjem naknadno pronađene dokumentacije MORH utvrđen kao investitor, ali opet stanova, a u ostalom kako je to u čl. 1. toč. A citiranog aneksa i utvrđeno.

Suviše toga, rekapitulacija financijskog stanja izgrađenosti objekata, (1 148 - 154 s.), - građevinsko obrtničkih i instalacijskih radova za stambeni objekt blok B2 lokacije "Bili brig" Zadar utvrđuje izvedenost radova u postotku od 45,00 %, nadalje, da je naplaćeno 3.569,24 m² ili 85,87 % i faktirirano 85,87 %, dok je na dan 19.srpnja 1991 (1 134 s.), SSNO VP 9909 Split, utvrdio i to u točki 3. dopunskog ugovora da je "izvođač na predmetnom objektu izveo ukupno 3.569,24 m² neto stambene površine", a u točki 4. je utvrđeno da je ostalo ne izvedeno 587,31 m² neto stambene površine. Prema tome, očito je da je sadržaj rekapitulacije stanja u suprotnosti sa utvrđenim stanjem na terenu od strane tadašnjeg investitora i kupca SSNO VP 9909 Split.

Stoga, ima se zaključiti da je i aneksom ugovora zaključenim od strane MORH-a i tuženika ad 2) isti mogao tim ugovorom, preuzeti ona prava koja je imao ranije investitor SSNO, a potom i MORH, dakle, u opsegu onih prava sa kojima su isti raspolagali, a to znači investitori dijela objekta bloka "B2" i to upravo stambenog dijela.

Stoga po ocijeni ovoaga suda ima se smatrati nespornim da je tužitelj u prizemlju objekta gradio poslovne prostore i to za tržište, jer SSNO nije bio investitor izgradnje, pa kako isti to nije ni bio, prema tome to pravo nije ni moglo prijaći na MORH, a isto tako MORH to svoje nepostojeće pravo zaključenjem ugovora sa tuženikom ad 2) nije mogao prenjeti na tuženika ad 2) jer je očito da pravo raspolaganja sa poslovnim prostorima, pa tako i prijepornim nije imao. Da je to tako proizlazi iz iskaza svjedoka Ninos Borisa i Rajka Pavić čije iskaze je sud ocijenio i prihvatio, kao i iz priložene dokumentacije - ugovora o kupoprodaji poslovnih prostora u navedenom objektu. (1 5- 9 s., 1. 80-110 s.). Suviše toga, iz priložene dokumentacije o kupoprodaji poslovnih prostora bilo bi vidljivo da je ugovor sa kupcem Banić Srećkom zaključen 22. siječnja 1993. god., sa Matom Cetinjanin 25.2.1993. god., sa "Završnogradnjom" 11.2.1993, dakle prije nego je MORH ugovorom prenio, a tuženi ad 2) preuzeo obvezu dovršenja objekta u kojem se nalazi prijeporni poslovni prostor. Nadalje, sud nije prihvatio navod tuženika ad 2) da prijeporni poslovni prostor je dio objekta koji nije predviđen građevinskom dozvolom, odnosno da bi isti po projektnoj dokumentaciji bio nedofiniran, jer je svojim ponašanjem istoga definirao, ušao u poslovni prostor odmah po zaključenju ugovora sa MORH-om gdje je utvrdio svoje sjedište, a u veljači 1995 god. dao na korištenje tuženiku ad 1) koji također u prijepornom poslovnom prostoru ima sjedište, dakle, tuženi ad 2) je prihvatio da prijeporni prostor ima karakter poslovnog prostora.

Također sud nije prihvatio prijedlog tuženika ad 2) da se ovaj postupak prekine do pravomoćnog dovršetka postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu o predmetu pod poslovnim brojem P-1567/95 (1 69-71 s.), a koji se vodi po tužbi tužitelja protiv tuženika ad 2) poradi isplate, a to iz razloga što se u ovom predmetu rješava pitanje stvarno pravnog zahtjeva tužitelja u odnosu na prijeporni poslovni prostor, dok se u drugom slučaju radi o obvezno-pravnom zahtjevu. Da li će tužitelj i tuženi ad 2) kao samostalni pravni subjekti svoju bilancu stanja, međusobna potraživanja i dugovanja razriješiti na način da će prijeporni poslovni prostor kao jednu od stavaka u međusobnim potraživanjima izraziti u nominalnoj vrijednosti, i na takav način priznati ili zatvoriti međusobna potraživanja, to je stvar njihova dogovora, i nije vezana za ovaj postupak. Za napomenuti je da upravo ponašanje tuženika ad 2) vodi u pravcu da prijeporni poslovni prostor koristi kao sredstvo osiguranja poradi naplate svojih potraživanja prema tužitelju. Da je tome tako upućuje sadržaj priloga protokolu od 22.4. 1996. god. (1 73 s.).

Sud je nadalje prihvatio prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere, jer tuženi ad 2) raspolaže prijepornim poslovnim prostorom, a od veljače 1995. g. isti je dan na korištenje tuženiku ad 1) dakle drugom pravnom subjektu. Kako je tužitelj u ovom postupku dokazao postojanje potraživanja a samom zahtjevu će biti odlučeno nakon cjelokupno provedenog postupka. Za slučaj da tužitelj ostvari svoje pravo u ovom postupku sigurno je da bi na ostvarenje potraživanja bilo otvoreno ukoliko bi tuženi ad 1) i ad 2) u međuvremenu stvarno raspolagali sa upućenim poslovnim prostorom. Stoga je valjalo prihvatiti prijedlog tužitelja i riješiti kao u pravoprijetku.

Odluka o traženju protoka temelji se na članku 31. 1. st. 1. Zakona o privremenoj mjeri, jer tužitelj u prijedlogu traži da ovaj postupak prekine do pravomoćnog dovršetka postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu o predmetu pod poslovnim brojem P-1567/95 (1 69-71 s.), a koji se vodi po tužbi tužitelja protiv tuženika ad 2) poradi isplate, a to iz razloga što se u ovom predmetu rješava pitanje stvarno pravnog zahtjeva tužitelja u odnosu na prijeporni poslovni prostor, dok se u drugom slučaju radi o obvezno-pravnom zahtjevu. Da li će tužitelj i tuženi ad 2) kao samostalni pravni subjekti svoju bilancu stanja, međusobna potraživanja i dugovanja razriješiti na način da će prijeporni poslovni prostor kao jednu od stavaka u međusobnim potraživanjima izraziti u nominalnoj vrijednosti, i na takav način priznati ili zatvoriti međusobna potraživanja, to je stvar njihova dogovora, i nije vezana za ovaj postupak. Za napomenuti je da upravo ponašanje tuženika ad 2) vodi u pravcu da prijeporni poslovni prostor koristi kao sredstvo osiguranja poradi naplate svojih potraživanja prema tužitelju. Da je tome tako upućuje sadržaj priloga protokolu od 22.4. 1996. god. (1 73 s.).

odvjetnika, a odnosi se na trošak sastavljanja tužbe, zastupanje na ročištima uvećano za PDV od 22 % te pristojbe na tužbu i prijedlog za izdavanje priv. jere, te pristojbe na presudu, dakle ukupno 8.245,00 kn.

Obzirem na iznjeto valjalo je prihvatiti postavljeni zahtjev tužitelja budući je sud analizom svih dokaza kako su pobrojani u dokaznom postupku, tako i dokazi u svojoj cjelokupnosti nisu doveli u pitanje odluku suda na način kako je to navedeno u izreci presude.

U Zadru, 19. ožujka 1998.god.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud u Zadru, pismeno, u tri istovjetna primjerka.

D N A :

1. Tužitelju po odvj. Šini Pavlović i Mataši Smoljan uz poziv na plaćanje pristojbe na presudu 1.360,00 kn.
2. Tužiteljici od 1) po pun. Šiljanu Bakračević uz poziv na plaćanje pristojbe odgovara na tužbu u iznosu od 500,00 kn
3. Tužiteljici od 2) po pun. Mladenu Tušiću odvj. iz Splita uz poziv na plaćanje pristojbe odgovara na tužbu u iznosu od 500,00 kn.

OPĆINSKI SUD U ZADRU

7. ODSJEK

PREDSEDNIK VIJEĆA

Franjo Zorić-Nikolić

67/1998-15

OVR - 993 / 01

OPĆINSKOM SUDU U ZADRU

Ovršnopravna stvar:

Ovrhovoditelj: GP "RADNIK" Zadar, zastupan po zz Milanu Prtalinu, a ovaj po punomoćnicima mr. Šimi Pavloviću i Nataši Smoljan, odvjetnicima iz Zadra.

Ovršenik: 1. "SKELT - KOMERCE" s. p. o. Split, Poslovnica Zadar, zastupan po dir. Mati Badrožiću, Zadar, Vukovarska 3 i
2. "MEPLING" s. p. o. Opuzen, Beljakova b. b., zastupan po zz Jerku Bošnjaku, dipl. ing. građ.

PRIJEDLOG ZA OVRHU

radi ispražnjenja i predaje
poslovnog prostora.

1. Pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Zadru, posl. br. P-2757/95 od 19. ožujka 1998. g., potvrđene presudom Županijskog suda u Zadru, posl. br. GŽ-748/98 od 15. studenog 2000. g., utvrđeno je da je ovrhovoditelj isključivi vlasnik poslovnog prostora u prizemlju višekatnog stambeno-poslovnog objekta "bloka 2" (P + 4) u Zadru, naselje "Bili brig", diletacije "D-ulaz I lokal broj 1 i 2 površine 66,80 m², što su ovršenici obvezani priznati i ovaj prostor slobodan od stvari i osoba predati ovrhovoditelju u roku od 15 dana, kao što su ovršenici obvezani ovrhovoditelju solidarno naknaditi parnični trošak u iznosu od 8.245,00 kuna, u roku od 15 dana.

DOKAZ: Spis Općinskog suda u Zadru, posl. br. P-2757/95.

2. Rok za dobrovoljno ispunjenje opisane obveze je protekao, a ovršenici nisu predali ovrhovoditelju u posjed poslovni prostor opusan u toč. 1. ovoga prijedloga, niti su solidarno naknadili prouzročen parnični trošak, to ovrhovoditelj temeljem čl. 226. - 229., 129 OZ-a predlaže da Sud donese

GP "RADNIK" d.d.

ZADAR

Broj... 297... dana 30. 10. 2003.

Posl.br. Ovr-993/01

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Dubravki Novaković, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja GP RADNIKA Zadar, protiv ovršenika : 1.SKELT-COMMERCCA s.p.o.Split, Podružnice Zadar, zastupanog po zz Mati Bodrožiću i 2. MEPLINGA s.p.o. Opuzen, Beljakova bb, zastupanog po zz Jerku Bošnjaku, radi uvođenja u posjed i naplate novčane tražbine, dana 20. listopada 2003. godine,

riješio je

Utvrđuje se da je ovrha u odnosu na glavnu stvar u cijelosti provedena.

Obrazloženje

U gornjem ovršnom predmetu dana 13.siječnja 2003. godine ovrhovoditelj je uz nazočnost službene osobe suda uveden u posjed poslovnog prostora koji je bio predmet ovrhe, čime je ovrha u odnosu na glavnu stvar u cijelosti provedena.

Kako je ovrha provedena u odnosu na glavnu stvar, temeljem čl.68. st.2. Ovršnog zakona, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Radi naplate troškova postupka ovrha će se nastaviti

U Zadru, 20. listopada 2003.godine.

S u d a c:

Dubravka Novaković

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 dana, žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud u Zadru, pismeno u tri primjerka.

D N A: Ovrhovoditelju osobno,
Ovršenicima osobno.

SVETICE-CENTAR d.o.o.
za graditeljstvo

Račun broj 2407000-1100012452, Nova banka; MBS 1380257
SPLIT, Gundulićeva 26 tel. 021 48 11 30; 021 48 11 31; fax 021 48 11 07

Primljeno: 27.10.2003
Broj: 5

Broj: 53/03

Datum: 13.10.2003. godine

mr. Frane Zvonimir Negro
- stečajni upravitelj
Miroslava Križe 3 c
23 000 ZADAR

STEČAJNI VJEROVNIK: «SVETICE CENTAR» d.o.o. Gundulićeva 26, Split
STEČAJNI DUŽNIK: GP «RADNIK» d.d. Zadar, Bana Josipa Jelačića 17 a

Stečajni vjerovnik u smislu Rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. broj IV St-294/03 od 26.09.2003. godine objavljenog u Narodnim novinama broj: 155 od 01. listopada 2003. godine, pravodobno podnosi

PRIJAVU POTRAŽIVANJA

2 x s prilogima

1. Vjerovnik ima potraživanja od dužnika sukladno pravomoćnom Rješenju o ovrsi broj Ovr 23/02 Trgovačkog suda u Zadru od 08. siječnja 2003. godine, temeljem pravomoćne ovršne presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj VI P-1567/95 od 15. svibnja 2001. godine na iznos 18.614,95 €, prema srednjem tečaju na dan isplate s pripadajućim kamatama na devizne štedne uloge banke u mjestu ispunjenja do isplate od 25. travnja 1996. godine, što ukupno sa 30.09.2003. godine iznosi **215.298,15 kuna**. Tome treba pridodati dosuđene troškove parničnog postupka u iznosu od 28.590,30 kuna, sa pripadajućim zakonskim kamatama od 29. studenog 2000. godine do isplate, što ukupno iznosi sa 30.09.2003. godine **44.281,24 kune**, sudske pristojbe i odvjetnički trošak 6.611,20 kn (4.220,00 kn + 2.391,20 kn), za sudsku zateznu kamatu od 12. srpnja 2002. godine do isplate **7.842,74 kune**.

Rekapitulacija potraživanja po ovrsi Ovr 23/02 je slijedeća:

- glavnica s kamatama 30.09.2003. godine
- parnični trošak s kamatama sa 30.09.2003. godine
- sudska pristojba s kamatama 30.09.2003. godine

215.298,15 kuna
44.281,24 kuna
7.842,74 kuna

UKUPNO:

267.422,13 kuna

Prilog: Prijedlog rješenje o ovrsi Ovr 23/02 od 08. srpnja 2003. godine
- obračun kamata

2. Vjerovnik potražuje za obavljene usluge kako slijedi
faktura broj 11/03 od 30.08.2003. godine na iznos 91.500,00 kuna
faktura broj 12/03 od 30.08.2003. godine na iznos 25.620,00 kuna

UKUPNO:

117.120,00 kuna

Dokaz:

Faktura broj 11/03 od 30.08.2003. godine

Faktura broj 12/03 od 30.08.2003. godine

Temeljem iznijetog razvidno je da postoje utemeljene tražbine stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku po kojoj «SVETICE CENTAR» d.o.o. Split

P o t r a ž u j e

od stečajnog dužnika GP «RADNIK» d.d. Zadar u stečaju i to:

- po Ovrsi Ovr 23/02
- po neisplaćenim računima
- trošak prijave

267.422,13 kuna

117.120,00 kuna

1.000,00 kuna

UKUPNO:

385.542,13 kuna

pa se predlaže da stečajni upravitelj, odnosno stečajni sudac prizna ovo potraživanje, s tim da se dužni iznos uplati u korist žiro računa vjerovnika broj: 2407000-1100012452.

Prijava troška

- pristojba prijave

- ostali troškovi prijave

500,00 kuna

500,00 kuna

UKUPNO:

1.000,00 kuna

Direktor

ing. Jerko B. B. d.o.o.
SVETICE CENTAR
za graditeljstvo
Split, Gundulićeva 26

14. I '03.

380 02

ODVJETNIK
MLADEN VUJČIĆ
Split, Mažuranićevo šetalište 14
Tel./fax. 021/342-406

IV OVI - 23/02

E - mail: odvjetnicki-ured-mladen-vujcic@st.hinet.hr

06-11-2002

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
IZ RUKE
12-07-2002
Predano za poštu obično-prep. dne _____ ZO _____
POŠTA _____
Broj primjoraka _____ prilog _____
Tiskano _____ KN _____ POTPIS _____

Ovrhovoditelj:

SVETICE CENTAR d.d. Split, Gundulićeva 26, (poslovni račun broj: 2407000 - 1100012452, kod Nove banke d.d. Zagreb, bivša Dalmatinska banka d.d. Zadar), zastupan po punomoćniku Mladenu Vujčić, odvjetniku u Splitu

ODVJETNIK
MLADEN VUJČIĆ
SPLIT, MAŽURANIĆEVO ŠETALIŠTE 14
Tel./fax. 021/342-406

Ovršenik:

GP RADNIK d.d. Zadar, Josipa bana Jelačića 17 A, (poslovni račun broj: 2407000 - 1100017946 kod Nove banke d.d. Zagreb, bivša Dalmatinska banka d.d. Zadar)

Ovršenikov ovršenik: NOVA BANKA d.d. Zagreb, (bivša Dalmatinska banka d.d. Zadar)

PRIJEDLOG

za ovrhu na novčanim sredstvima
koja se nalaze na poslovnom računu
ovršenika

x 4
punomoć

Pravomoćnom i ovršnom Presudom i Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, broj : VI P - 1567/95, od 29. studenog 2000.g., te pravomoćnim i ovršnim Rješenjem o ispravci navedene Presude, Trgovačkog suda u Splitu broj : VI P - 1567/95, od 15. svibnja 2001.g., a koje je potvrđeno Rješenjem Visokog Trgovačkog suda RH u Zagrebu, broj : XII PŽ - 3393/01 - 2, od 12. ožujka 2002.g., dužan je ovršenik platiti

tuženiku – protutužitelju Mepling d.o.o. Split, iznos od 36.407,69 DEM, u protuvrijednosti u kunama, prema srednjem tečaju DEM na dan isplate, sa kamatom po stopi koju banke priznaju u mjestu ispunjenja na štedne uloge izražene u DEM po viđenju, a koja teče od 25. travnja 1996.g., pa do isplate. Ovršenik je Meplingu d.o.o. Split, dužan naknaditi i parnični trošak u iznosu od 28.590,30 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja, odnosno od 29. studenog 2000.g., do isplate.

Dokaz: uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, broj VI P – 1567/95

Mepling d.o.o. Split, kao cedent, te Svetice centar d.d. Split, kao cesionar, dana 17. lipnja 2002.g., sklapaju Sporazum o otkupu - ustupanju potraživanja, na temelju kojeg, Svetice centar d.d. Split, stječu svojstvo ovrhovoditelja u predmetnom ovršnom postupku.

Dokaz : uvid u Sporazum o otkupu potraživanja, od 17. lipnja 2002.g., koji se u prilogu dostavlja

Slijedom iznijetog, predlaže se da Trgovački sud u Splitu donese i provede

R j e š e n j e

Temeljem pravomoćne i ovršne Presude i Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, broj : VI P – 1567/95, od 29. studenog 2000.g., te pravomoćnog i ovršnog Rješenja o ispravci navedene Presude Trgovačkog suda u Splitu broj : VI P – 1567/95, od 15. svibnja 2001.g., dozvoljava se u korist ovrhovoditelja, a protiv ovršenika, radi naplate novčanog potraživanja u iznosu od:

- 36.407,69 DEM, odnosno 18.614,95 EUR, na ime glavnice, (1 EUR = 1,95583 DEM) protuvrijednost u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan isplate, a sve sa kamatama, s time što će se kamata najprije obračunati na iznos od 36.407,69 DEM, računajući od 25. travnja 1996.g. do 31. prosinca 2001.g., a od tada do isplate na iznos od 18.614,95 EUR, a sve po stopi koju banke u mjestu ispunjenja plaćaju na devizne štedne uloge, izražene u DEM, odnosno u EUR, po viđenju.
- 28.590,30 kn na ime dosuđenog troška parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom od 29. studenog 2000.g. do isplate,
- sudska pristojba prijedloga i rješenja o ovrsi u iznosu od 4.220,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, te
- odvjetnički trošak sastava ovog Ovršnog prijedloga sa obračunatim PDV u iznosu od 2.391,20 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja rješenja o ovrsi do isplate

o v r h a

- zapljenom novčanih sredstava ovršenika, prema naprijed navedenoj specifikaciji (glavnica + kamate + sudska pristojba prijedloga i rješenja), koja se vode na poslovnom računu ovršenika br: 2407000 -1100017946 kod Nove banke d.d. Zagreb, bivša Dalmatinska banka d.d. Zadar, te nalogom Novoj Banci d.d. Zagreb da izvrši prijenos tako zapljenjenih novčanih sredstava s navedenog poslovnog računa

ovršenika na poslovni račun ovrhovoditelja, koji se vodi kod Nove banke d.d. Zagreb, broj: 2407000 - 1100012452

- zapljenom novčanih sredstava ovršenika i baš parničnih troškova u iznosu od 28.590,30 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 29. studenog 2000.g., do isplate, te troškova sastava ovog Ovršnog prijedloga sa obračunatim PDV u iznosu od 2.391,20 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, koja se vode na poslovnom računu ovršenika br: 2407000 - 1100017946 kod Nove banke d.d. Zagreb, bivša Dalmatinska banka d.d. Zadar, te nalogom Novoj banci d.d. Zagreb da izvrši prijenos tako zapljenjenih novčanih sredstava s navedenog poslovnog računa na poslovni račun punomoćnika ovrhovoditelja, odvjetnika Mladena Vujčić, koji se vodi kod Splitske banke d.d., broj: 2330003 - 1100088661.

Prijenos navedenog novčanog potraživanja izvršit će se po pravomoćnosti ovog rješenja o ovrsi.

Kao ovršni sud, postupit će Trgovački sud u Splitu.

POPIS TROŠKA:

- sastav ovršnog prijedloga	196 bod
- pristojba Prijedloga i Rješenja o ovrsi	4.220,00 kn

1 bod s paušalom = 10,00 kn + 22% poreza na dodanu vrijednost

$196 \times 10 = 1.960,00 \text{ kn} + 431,20 \text{ kn (22\% PDV)} = 2.391,20 \text{ kn} + 4.220,00 \text{ kn (pristojba prijedloga i rješenja o ovrsi)} = 6.611,20 \text{ kn}$

Split, 9. srpnja 2002.g.

Broj: Ovr - _____ /

RJEŠENJE O OVRSI

SUD ODREĐUJE PREDLOŽENU OVRHU.
OVRHOVODITELJU SE ODMJERUJE TROŠAK
U IZNOSU OD kn. _____

 TRGOVAČKI SUD U SPLITU

U Splitu, dne _____ SUBAC

POUKA O PRAVNOM LIJEKU.
PROTIV OVOG RJEŠENJA OVRSE MOŽE IZJAVITI ŽALBU.
ŽALBA SE PODIŽE U ROKU OD 15 DANA OD DANA DOSTAVLJENJA OVOG RJEŠENJA.

OPOMENA - NALOG
ZA PLAĆANJE SUDSKE PRISTOJBE

Pozivate se da u roku od 8 dana platite
neplaćenu - manje plaćenu pristojbu za
_____ u iznosu
od _____ kn, te _____ kn za opomenu,
u korist računa Državnog proračuna RH
br. 1001005-1863000160 poziv na broj 24-5045.

Potvrdu o uplati pristojbe dužni ste dostaviti
ovom sudu uz naznaku broja predmeta i
odluke za koju je pristojba plaćena.
Ukoliko ne postupite po ovom nalogu
suda, sud će poduzeti potrebite radnje
radi naplate pristojbe prisilnim putem.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Broj: Ovr-..... 23 1.02

RJEŠENJE O OVRSI

Sud određuje predloženu ovrhu.

Prijenos radi naplate na ovrhovoditelja će se izvršiti nakon pravomoćnosti ovog rješenja. O čemu će sud posebnom obavijestiti jedinicu pravne osobe kod koje se vodi račun ovršenika.

od 6. 6. 11, 20 kn.

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

8. srpnja 2007.

Za točnost otpisavka:

POUKA O PRAVU NA LJEKU

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu. Žalba se podnosi u roku od 8 dana Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske putem ovog suda u 3 primjerka.

SVETICE-CENTAR d.o.o.
za graditeljstvo

Račun broj 2407000-1100012452, Nova banka; MBS 1380257
SPLIT, Gundulićeva 26 tel. 021 48 11 30; 021 48 11 31; fax 021 48 11 07

Broj: 53-1/03

Datum: 28.10.2003. godine

mr. Frane Zvonimir Negro
- stečajni upravitelj -
Miroslava Krleže 3 c
23 000 ZADAR

STEČAJNI VJEROVNIK: «SVETICE CENTAR» d.o.o. Gundulićeva 26, Split
STEČAJNI DUŽNIK: GP «RADNIK» d.d. Zadar, Bana Josipa Jelačića 17 a

Stečajni vjerovnik u smislu Rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. broj IV St-294/03 od 26.09.2003. godine objavljenog u Narodnim novinama broj: 155 od 01. listopada 2003. godine, pravodobno podnosi

DOPUNA PRIJAVE POTRAŽIVANJA

2 x s prilogima

1. Vjerovnik ima potraživanja od dužnika sukladno Ugovoru o ustupanju potraživanja broj:330/03 od 27.09.2003. godine na iznos 283.040,00 kuna sklopljenog između ustupioca «Mepling» d.o.o. Split, i primaoca «Svetice Centar» d.o.o. Split, koje je nastalo s osnova računa broj 13/03 od 25.07.2003. godine, kojim je ustupilac fakturirao dužniku GP «Radnik» Zadar, izradu tehničke dokumentacije.

Prilog: Ugovor o ustupanju potraživanja 330/03
- račun 13/03

Direktor
ing. Jerko Riva
SVETICE-CENTAR d.o.o.
za graditeljstvo
Split, Gundulićeva 26

Sukladno članku 436-445 Zakona o obveznim odnosima ugovorne strane sklopile su dana 27.09.2003. godine:

UGOVOR O USTUPANJU POTRAŽIVANJA br. 330/03

između «Mepling» d.o.o. Split, Gundulićeva 26, MB 3944026 (u daljem tekstu USTUPILAC),

i

«SVETICE CENTAR» d.o.o. Split, Gundulićeva 26, MB 01380257 (u daljem tekstu PRIMALAC)

Članak 1.

«Mepling» d.o.o. Split ustupa svoje potraživanje, sukladno čl. 436, sa svim sporednim stvarima iz članka 437. ZOO-a, Primaocu «Svetice centar» d.o.o. Split, u iznosu od 283.040,00 kn (s osnova izvršenih usluga).

O ugovorenom ustupanju Ustupilac će obavijestiti, odnosno nostrificirati dužnika «Radnik» d.o.o. Zadar, Bana Jelačića 17a.

Upozoravamo dužnika na stavak 2. članka 438 ZOO-a.

Članak 2.

Dužnik će prenijeto potraživanje uplatiti na žiro račun 2407000-1100012452 Primaoca koji se vodi kod Nove banke Split.

Članak 3.

Ustupilac odgovara za naplativost ustupljenog potraživanja, za eventualnu naplativost kamata, troškova oko ustupanja i troškova postupka protiv dužnika.

Članak 4.

U slučaju spora ugovorne strane utvrđuju nadležnost suda u Splitu.

Članak 5.

Ovaj ugovor sačinjen je u tri (3) primjerka, i to jedan (1) za svaku stranu i jedan (1) za dužnika.

MEPLING d.o.o.
Projektiranje, građevinarstvo i trgovina
SPLIT
Gundulićeva 26 2

SVETICE-CENTAR d.o.o. C:
za graditeljstvo
Split, Gundulićeva 26 2

MEPLING d.o.o.

PROJEKTIRANJE, GRAĐEVINARSTVO I TRGOVINA

Ž.r. 2330003-1100091911 MB 3944026

21 000 S P L I T, Gundulićeva 26, TEL : 021/341-910 ; 343-125 FAX : 021/349-079

R -1

Split, 25.07.2003.

GP "RADNIK" d.o.o.

23000 ZADAR

Bana Jelačića 17a

MB 3023621

RAČUN br.13/03

R.br.	Vrsta robe - usluge	J.M.	Količina	Cijena	Iznos
1	Sukladno nalogu za izradu tehničke za stambeno poslovni objekt BS-3 Barice, Benkovac, fakturiramo Vam 80% ugovorene cijene (290.000,00 x 80%)				232.000,00
Ukupno:					232.000,00
2	Porez na dodanu vrijed. 22 %				51.040,00
SVEUKUPNO:					283.040,00

OBRAČUN			
Ugovoreno	290.000,00	+	PDV
Obracunato	232.000,00	+	PDV
Ostaje za obračun	58.000,00	+	PDV

Napomena: Ostatak ugovorene cijene obračunat ćemo prilikom isporuke kompletne dokumentacije

Slovima : dvijestoosamdeset i tisuću četrdeset kuna.

Plaćanje u roku od 8 dana.

Kontrolirao:

Direktor:

MEPLING d.o.o.
Projektiranje, građevinarstvo i trgovina
SPLIT
Gundulićeva 26

2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Zadru, po sudu toga suda Ivici Marinoviću, uz sudjelovanje Veronike Brkljača kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv **okrivljenika JERKA BOŠNJAKA**, zbog kaznenog djela zlouporabe u postupku stečaja iz čl. 283. st. 1. KZ-a, povodom optužnog prijedloga Općinskog državnog odvjetništva u Zadru broj K-DO-691/05 od 07. prosinca 2005. godine, nakon održane glavne i javne rasprave te objave dana 05. listopada 2009. godine, u nazočnosti okrivljenika i njegova branitelja Ivana Šimića, odvjetnika u Splitu, te zastupnice optužbe Lare Mengušić, savjetnica u ODO Zadar.

presudio je

Okrivljenik: JERKO BOŠNJAK, sin Vlade i Ive rođ. Bradarić, rođen 01. siječnja 1945. godine u Posušju, Republika BiH, s prebivalištem u Splitu, Pujanke kbr. 34, ing. građevinarstva, na radnom mjestu direktora, s mjesečnom plaćom u iznosu od 6.000,00-8.000,00 kuna, oženjen, otac četvero djece, Hrvat, državljanin RH, vlasnik tvrtke „Mepling-Inženjering“ d.o.o. Split, vlasnik kuće u izgradnji na adresi Strmi put b.b., služio bivšu JNA u Banja Luci tijekom 1970./1971. god., pripadnik HV-a tijekom 1992. god., protiv istoga se ne vodi drugi kazneni postupak, neosuđivan,

kriv je

što je dana 13. listopada 2003. god., u Zadru, pred Trgovačkim sudom u Zadru, u namjeri da se u znatnoj mjeri nepripadno materijalno okoristi TD „Svetice-Centar“ d.o.o. Split čiji je vlasnik poslovnih udjela, te istovremeno i član Uprave, u stečajnom postupku koje se vodi pred navedenim Sudom pod brojem IV-St-294/03 protiv stečajnog dužnika GP „Radnik“ Zadar, znajući da je temeljem zaključene Nagodbe dana 25. veljače 2003. god. između njegovog trgovačkog društva „Mepling“ d.o.o. Split čiji je također član uprave, i GP „Radnik“ d.d. Zadar u čl. 2. iste Nagodbe, utvrđeno da GP „Radnik“ d.d. Zadar temeljem pravomoćne presude Trgovačkog suda u Splitu broj VI-P-1567/95 od 15. svibnja 2001. god., tome trgovačkom društvu ima isplatiti iznos od svega 190.000,00 kuna, a u koji iznos su bili uključeni pripadajuća kamata, troškovi sudskog postupka, pristojbe i svi ostali troškovi, te koji iznos je trebalo platiti do dana 30. studenog 2003. god., podnio prijavu potraživanja na ukupan iznos od 385.542,13 kuna, istovremeno zatajivši činjenicu o postojanju gore navedene Nagodbe, da bi zatim dana 04. studenog 2003. god., Trgovačkom sudu u Zadru podnio i dopunu prijave potraživanja na ukupan iznos od 283.040,00 kuna, usprkos tome što je vrijednost stvarno obavljenih radova i usluga mogla glasiti na iznos od maksimalno 307.120,00 kn, odnosno radovi i usluge od strane GP „Radnik“ d.d. Zadar nikada nisu bili naručeni u ukupnom iznosu od 668.582,13 kn, uslijed kojih neistinitih prijava potraživanja je Trgovački sud u Zadru u navedenom stečajnom

postupku priznao potraživanje TD „Svetice-Centar“ d.o.o. Split u ukupnom iznosu od 668.582,13 kuna, no koji iznos nije uspio naplatiti od imovine GP „Radnika“ d.d. u stečaju budući je takva neistinita potraživanja primijetio bivši direktor navedenog trgovačkog društva u stečaju,

dakle, u stečajnom postupku prijavio lažnu tražbinu,

čime je počinio kazneno djelo protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja – zlouporabom u postupku stečaja iz čl. 283. st. 1. KZ-a,

pa se temeljem citiranih odredbi Kaznenog zakona okrivljeniku Jerku Bošnjaku

izriče

**NOVČANA KAZNA u visini od 50 (pedeset)
prosječnih dnevnih dohodaka u Republici Hrvatskoj**

što iznosi 8.680,00 (osamtisućašestoosamdeset) kuna.

Temeljem čl. 51. st. 3. KZ-a okrivljenik je gore izrečenu kaznu dužan platiti u roku od 2 mjeseca od dana pravomoćnosti ove presude, jer će se u protivnom, za slučaj neplaćanja izrečene novačne kazne, u cijelosti ili djelomično ista u smislu čl. 52. st. 3. KZ-a, zamijeniti kaznom zatvora računajući 1 prosječni dnevni dohodak u Republici Hrvatskoj za 1 dan zatvora.

Temeljem odredbe čl. 122. st. 1. ZKP-a okrivljenik Jerko Bošnjak dužan je naknaditi paušalni trošak kaznenog postupka u iznosu od 600,00 kuna, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, sve pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Općinsko državno odvjetništvo u Zadru dana 07. prosinca 2005. godine podnijelo je optužni prijedlog protiv okrivljenika Jerka Bošnjaka tereteći ga za počinjenje kaznenog djela opisanog izrekom presude. Dana 01. kolovoza 2006. god. donesena je pod brojem K-830/05 kod Općinskog suda u Zadru presuda o kaznenom nalogu na koju je okrivljenik pravodobno izjavio prigovor, te je tim povodom ovaj sud pod novim poslovnim brojem K-570/06 proveo postupak i nakon održane glavne rasprave presudom od 12. ožujka 2009. godine proglasio okrivljenika krivim u odnosu na predmetno kazneno djelo. Međutim, povodom žalbe okrivljenika Županijski sud u Zadru dana 16. rujna 2009.g. svojim rješenjem pod poslovnim brojem Kž-350/09 ukinuo je prije navedenu prvostupanjsku presudu i predmet je vratio ovom sudu na ponovno suđenje, s tim da je sada predmet zaveden pod novim poslovnim brojem K-1044/09.

Iako se okr. Jerko Bošnjak unatoč tome što je uredno pozvan nije pojavio na ročištu određenom za dan 05. listopada 2009.g. sud je sukladno čl. 441. st. 3. ZKP-a održao glavnu raspravu u njegovoj odsutnosti, s tim da je pri tom konstatirao da se okrivljenik i dalje ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu se stavlja na teret.

U dokaznom postupku sud je, nakon što je ispitao okr. Jerka Bošnjaka, u svojstvu svjedoka saslušao Milana Prtaina (l.s. 55), Franu Zvonimira Negra (l.s. 62), Dragu Prebega (l.s. 62-64) i Gorana Zadru (l.s. 80-81), pročitao dopis Milana Prtaina ŽDO-u (l.s. 4.), prijavu potraživanja od 13. listopada 2003. god. (l.s. 5), prijedlog za ovrhu (l.s. 6-7), račune br. 11/03 i 12/03 (l.s. 8-9), obračun kamata sa l.s. 10-12, tablicu ispitanih tražbina stečajnog upravitelja (l.s. 13), nagodbu od 25. veljače 2003. god. (l.s. 13), ugovor o ustupu potraživanja br. 330/03 od 27. rujna 2003. god. (l.s. 17), račun br. 13/03 od 25. srpnja 2003. god. (l.s. 18), isprava naslovljena kao razlog osporavanja tražbina (l.s. 23), sporazum o otkupu potraživanja od 17. lipnja 2002. god. (l.s. 26), dopunu prijave potraživanja od 28. listopada 2003. god. (l.s. 27), izvadak iz sudskog registra (l.s. 60-61), dopis Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo od 13. siječnja 2003. god. (l.s. 65), ugovor br. 224/03 od 25. travnja 2003. god. (l.s. 66-70), glavni projekt arhitekture (l.s. 71-73), punomoć od 26. ožujka 2003. god., izvršen je uvidu spis Trgovačkog suda u Zadru ST-294/03, te su pročitani podaci iz kaznene evidencije za okrivljenika (l.s. 51).

Okrivljenik Jerko Bošnjak je u svojoj obrani u bitnom naveo da je istina da je tijekom listopada 2003. godine pred Trgovačkim sudom u Zadru u stečajnom postupku protiv GP „Radnik” podnio prijavu potraživanja na ukupan iznos od 385.542,13 kuna, a nekoliko dana poslije toga i dopunu prijave na iznos od 283.040,00 kuna, odnosno na ukupan iznos od 668.582,13 kuna. Navedeni iznos da se odnosi na tražbinu njegove tvrtke „Svetice-Centar”, čiji je vlasnik i direktor, a koja je registrirana tijekom 90-ih godina, a prije toga da je registrirao i tvrtku „Mepling”, a tvrtke da se bave projektiranjem i izvođenjem investicijskih radova u građevinarstvu. Tijekom proteklih godina obje tvrtke da su pružale usluge tvrtki GP „Radnik” iz Zadra, kao što su prerada projekata na stambenom bloku u Benkovcu, konzalting usluge, te su istoj tvrtki u nekoliko navrata posudili novac kako bi ova mogla normalno poslovati. Da je istina da je između tvrtke „Mepling” i GP „Radnik” početkom 2003. godine zaključena nagodba, te je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Splitu odlučeno da GP „Radnik” ima isplatiti iznos od 190.000,00 kuna, ali u taj iznos da nisu spadali ni odvjetnički ni sudski troškovi, a predmetna nagodba da je sklopljena samo iz razloga da tvrtka GP „Radnik” u to vrijeme ne bi išla u stečaj. Predmetna tražbina da je cedirana na TD „Svetice-Centar” i u svezi toga postoji i pisani trag između te tri tvrtke. Istaknuo je da se tvrtka GP „Radnik” s ovoj suglasila, te da stečajni upravitelj tijekom postupka ne bi mogao niti prihvatiti predmetnu tražbinu da kod sebe nije imao cjelokupnu dokumentaciju. Nadodao je da je ta nagodba sklopljena kada se promijenio vlasnik, odnosno kada je vlasnikom postala tvrtka „Prebag-Građenje” u vlasništvu Drage Prebega, međutim da se ta sudska nagodba nije mogla provesti budući je u međuvremenu tvrtka GP „Radnik” otišla u stečaj, te da su smatrali kako ih zbog toga ta nagodba više ne obvezuje.

Na upite suca na glavnoj raspravi okrivljenik je iskazao da su se dopune prijave potraživanja odnosila na poslove provjere cjelokupne imovine GP „Radnik” koju je ta firma imala u Splitu i da se vidi što se sve s tom imovinom može napraviti, glede čega je bio u stalnom kontaktu s gospodinom Prebegom, tadašnjim direktorom tvrtke GP „Radnik”, te da su po obavljenom poslu fakturirali tu uslugu. Također da se odnosi i na posao na poslovnom objektu koji se nalazi u Benkovcu, a zove se Barice, po kojoj osnovi je tvrtka „Mepling” d.o.o. GP-u „Radnik” ispostavila račun br. 13/03. Prethodni poslovi o kojima je pričao njegova tvrtka da je radila po nalogu Prebega i Zadre, a obuhvaćeni su u računima br. 11/03 i 12/03. O obavljenim poslovima da bi trebali postojati pisani ugovori, a da o tim poslovima, po mišljenju okrivljenika, gospodin Prtain ne bi trebao imati nikakvih saznanja jer je on prije toga prestao biti direktor GP „Radnik”, odnosno ulaskom tvrtke „Prebag-Građenje” d.o.o. u vlasničku strukturu GP „Radnik”.

Svjedok Milan Prtain, koji je obavljao poslove direktora GP „Radnik“ negdje do studenog 2002. god., naveo je da koliko se on sjeća tvrtka „Prebeg Građenje“ ušla u vlasničku strukturu GP „Radnik“ dok je on još obnašao funkciju direktora. Sjeća se da „Prebeg Građenje“ nije u to vrijeme bila većinski vlasnik, te da je on u tom periodu bio u stalnom sukobu sa Draganom Prebegom. Nakon što je prestao biti direktor GP „Radnik“ da ima vrlo malo saznanja o poslovima te tvrtke koji su se obavljali nakon toga, odnosno tijekom 2003. god. On da je još narednih godinu dana formalno bio u tvrtki GP „Radnik“ na mjestu savjetnika direktora, ali realno bez ikakvih ovlasti. Svjedok se sjeća i da je u to vrijeme imenovan direktor tvrtke GP „Radnik“ gospodin Zadro imao vrlo mali utjecaj na poslovnu politiku tvrtke. Nije upoznat s tim da bi u vrijeme dok je on bio na mjestu savjetnika Zadro eventualno naručivao ili davao naloge za neke posebne poslove koje je za tvrtku GP „Radnik“ trebala obaviti tvrtka „Mepling“ d.o.o. Svjedok da je po tom pitanju osobno pitao Zadra te da mu je ovaj rekao da nije naručivao nikakve poslove za tvrtku GP „Radnik“ od tvrtke „Mepling“ d.o.o. Na poseban upit branitelja okrivljenika svjedok je naveo da je moguće da je u periodu u kojem je on radio kao savjetnik gospodin Prebeg davao bilo kakve naloge gosp. Zadri ili bilo kome drugome, a da on s tim ne bi bio upoznat, jer da i sam ima dojam da je gosp. Prebeg jedva dočekao da ne mora komunicirati s njim. Kao savjetnik direktora da je imao vrlo malo uvida u tadašnje poslovanje tvrtke, te da je račun tvrtke kroz taj period često bio u blokadi. Na upit okrivljenika naveo je da je u vrijeme ulaska novog vlasnika „Prebag Građenje“ tvrtka GP „Radnik“ bila u blokadi te u to vrijeme nije bilo nikakve poslovne aktivnosti, odnosno tvrtka je radnike poslala na čekanje, a to da je učinjeno nekih godinu dana prije nego što je on prestao biti direktorom.

Svjedok Frane Zvonimir Negro iskazao je da je postavljen za stečajnog upravitelja GP „Radnik“ d.d. Zadar negdje u listopadu 2003. god. Na prvom stečajnom ročištu pred Trgovačkim sudom da je priznao tražbinu TD „Svetice Centar“ d.o.o. Split u ukupnom iznosu od oko 668.000,00 kuna. U tom iznosu da je bio obuhvaćen i iznos od 190.000,00 kuna iz nagodbe, a tome su dodana i tri računa koja su dostavljena nakon nagodbe, pri čemu da su zaračunate i kamate za zakašnjelo plaćanje do otvaranja stečaja. To potraživanje da je priznao jer je bio doveden u zabludu. Posljednji direktor prije njega Goran Zadro da nije pristupio primopredaji dokumentacije, niti objasnio pojedina potraživanja, te da on stoga nije za ova tri računa znao da li su ispravna te ih je stoga i priznao u dobroj vjeri. Tek na stečajnom ročištu da je reagirao raniji direktor Milan Prtain koji ga je obavijestio da usluge po ovim računima nisu nikada izvršene. Na poseban upit suca svjedok je iskazao da on vezano uz tvrtku GP „Radnik“ nije nikada komunicirao ni s jednim od direktora, te da mu je na jednom od stečajnih ročišta direktor Milan Prtain izjavio da se tu radi o fiktivnim računima. Svjedok ni danas nema informaciju da li su izvršeni bilo kakvi radovi po ova tri računa, a za vrijeme dok je direktor bio Goran Zadro. O tim poslovima da nije razgovarao niti sa Dragom Prebegom jer nije smatrao da je on relevantan budući da po njegovim saznanjima on u to vrijeme nije bio aktivno uključen u poslovanje GP „Radnik“. Jedini koji bi trebali imati informacije o tim poslovima da su direktor Goran Zadro ili prethodni direktor Milan Prtain. Na upit branitelja okrivljenika svjedok je naveo da je po njegovim saznanjima Milan Prtain dok je direktor tvrtke bio Goran Zadro radio na poslovima savjetnika u toj tvrtki a kada je Milan Prtain iskazao sumnju u navedene činidbe da to nije potkrijepio nekim posebnim ispravama. Svjedok je naveo da nije siguran da je Milan Prtain prije otvaranja stečajnog postupka bio savjetnik u tvrtki GP „Radnik“, a da je prije otvaranja stečajnog postupka u istoj radio manji broj radnika, dok veći broj nije obavljao nikakve veće poslove.

Svjedok Drago Prebeg, koji je u navedeno vrijeme bio vlasnik tvrtke „Prebeg građenje“ d.o.o. Zagreb, iskazao je kako je negdje u listopadu 2001. god. ta tvrtka ušla u vlasništvo tvrtke GP „Radnik“ i to nešto preko 35% vlasništva. U to vrijeme direktor GP

„Radnik“ da je bio Milan Prtain, a da ne zna do kada točno je on bio na toj funkciji, ali misli negdje do 2003. god., kada ga je na tom mjestu naslijedio Goran Zadro. Naveo je kako mu je poznato da je za vrijeme dok je bio direktor Goran Zadro isti uz njegovu suglasnost i amen dogovarao neke poslove sa tvrtkom gospodina Bošnjaka koja se zove Mepling d.o.o. Naime, da se radilo o jednom objektu u Benkovcu, naselje Barice, a za koji posao da je on osobno dao upute direktoru Goranu Zadri, a čak i osobno kontaktirao sa Jerkom Bošnjakom čija tvrtka je za njegovu tvrtku trebala raditi poslove projektiranja tada već započete gradnje na toj lokaciji. Svjedok ne zna koji je točno iznos trebao biti isplaćen tvrtki Jerka Bošnjaka, ali da misli da se radilo o okvirno 200-300.000,00 kuna. Istaknuo je i da je tvrtka Jerka Bošnjaka prethodno imala presudu Trgovačkog suda u Splitu da slobodno sjedne na račun GP „Radnik“ na iznos od nekih 40.000,00 DEM. Svjedok da je kontaktirao sa Bošnjakom nakon čega da je isti svojom izjavom odustao od tog potraživanja, ali pod uvjetom da i dalje nastave poslovnu suradnju. On da je pristao na te uvjete a Bošnjak da je povukao blokadu GP „Radnika“. Nakon toga da je firma „Mepling“ d.o.o. doista obavljala neke poslove tipa projektiranje ili konzalting. Naime, osim navedenog posla u Benkovcu, „Mepling“ da je za GP „Radnik“ obavila jedan konzultantski posao vezano za procjenu i mogućnost uknjižbe nekog zemljišta u Splitu koje nije bilo u zemljišnim knjigama upisano na ime GP „Radnik“, te da je u to vrijeme postojao još neki posao koji se odnosio na neke nekretnine u Obrovcu. Ne može točno reći o kojim se iznosima radilo, ali da se radilo o pozamašnoj sumi. Svi ovi poslovi da se odnose na Benkovac, Split i Obrovac, a da su napravljeni od strane firme gosp. Bošnjaka za vrijeme dok je direktor bio Goran Zadro. Na poseban upit suca svjedok iskazuje kako je sa direktorom Goranom Zadrom u to vrijeme bio u korektnim odnosima, kao i sa prethodnim direktorom Milanom Prtainom, ali da se nisu previše voljeli. Svjedok navodi kako poslovi nisu bili fiktivne naravi, te je kao potvrdu toga predao dio projektne dokumentacije koju je tvrtka „Mepling“ izvršila za onaj posao u Benkovcu, a vjeruje da postoji pisani ugovor između GP „Radnika“ i „Mepling“ za poslove u Splitu i Obrovcu. Na upit okrivljenika svjedok je odgovorio kako je zajedno s okrivljenikom u vezi poslova u Benkovcu bio kod gradonačelnika Benkovca gosp. Kutije. Koliko je svjedoku poznato Milan Prtain tijekom 2003. god. uglavnom nije dolazio na posao u tvrtku GP „Radnik“. Koliko se može sjetiti, tvrtka gosp. Jerka Bošnjaka da je poslove konzaltinga obavljala negdje tijekom druge polovice 2002. god. i početkom 2003. god., ali ne može reći da li je za taj posao tvrtka „Mepling“ isporučila GP „Radniku“ račun, jer je nakon otvaranja stečaja u rujnu 2003. god. sve vezano uz poslove GP „Radnika“ preuzeo gosp. Negro. Nakon što mu je sud predočio nagodbu, svjedok izjavljuje da je točno da je on jedan od potpisnika te nagodbe, i to u ime „Prebeg-građenja“ d.o.o.

Svjedok Goran Zadro je iskazao da je tijekom 2003. god. bio na radnom mjestu v.d. direktora GP „Radnik“, s tim da je u radnom odnosu bio kod „Prebeg-građenja“ d.o.o. Sjeća se da je bio na toj funkciji neka 3-4 mjeseca. U Zadar radi GP „Radnika“ da je dolazio po potrebi i to zbog neaktivnosti firme kroz taj period. Na poseban upit suca da li je kroz period u kojem je bio v.d. direktora u ime GP „Radnik“ zaključivao pravne poslove sa tvrtkom gosp. Bošnjaka svjedok je odgovorio da se sjeća jednog ugovora o poslovno tehničkoj suradnji gdje je tvrtka „Mepling“ d.o.o. obavljala poslove konzaltinga za jedan objekt u Brdima u Splitu. Nikakve druge ugovore sa tvrtkama gosp. Bošnjaka da on nije u ime GP „Radnika“ potpisao. Kroz taj period da je imao nesuglasica s Dragom Prebegom oko vođenja firme, jer da je on često od Prebega dobivao instrukcije. Svjedok je naveo kako je on kada bi dolazio u Zadar išao na gradilište „Prebeg građenja“ dok bi Drago Prebeg išao u Upravu GP „Radnik“ obavljati poslove vezano za upravu. Naveo je da je moguće da bi Drago Prebeg tada mogao obvezati GP „Radnik“ sklapajući neki pravni posao za koji svjedok ne bi znao, ali da on nikada takve ugovore nije vidio. Na predočen ugovor između GP „Radnik“ i Mepling“ d.o.o., a koji se odnosi na posao u Benkovcu, svjedok iskazuje da on taj ugovor vidi prvi puta u životu, da su jednom prilikom Jerko

Bošnjak i tadašnji predsjednik NO GP „Radnik“ dolazili kod njega radi sklapanja nekakvog ugovora, ali da on to nije htio učiniti zbog loših odnosa sa Dragom Prebegom. Ne sjeća se o kojem bi se poslu radišlo, ali ako je na tom ugovoru pečat GP „Radnik“ on da nema nikakve veze s tim. Pojasnio je da mu je ondašnja tajnica Marija Breulj rekla da je Drago Prebeg jedne prigode provalio u njezin stol i uzeo pečat tvrtke. Poznato mu je da postoji objekt naziva Barice u Benkovcu, ali u vrijeme dok je on bio v.d. direktora nije upoznat da bi se radilo bilo što vezano za taj objekt. Također da nije upoznat ni da bi za to vrijeme tvrtka sklapala bilo kakve pravne poslove, nagodbe, cesije ili slično sa bilo kojom tvrtkom gosp. Bošnjaka. Na upit zastupnika optužbe naveo je da je Milan Prtain bio direktor GP „Radnik“ prije njega, a nakon prestanka da je ostao zaposlenik u GP „Radnik“. Svjedok da s njim nikada o ovim poslovima nije razgovarao, da ne zna bi li isti mogao imati neka saznanja o poslovima između tvrtki GP „Radnik“ i „Mepling“ d.o.o., budući je isti bio u zategnutim odnosima s Dragom Prebegom. Nakon što mu je predložena nagodba sa l.s. 15-16, svjedok je naveo da to prvi put vidi i da nije upoznat sa sadržajem nagodbe niti sa nekakvom sudskom presudom, potpis kraj njegovog imena da nije njegov potpis. Naveo je da se osim onog ugovora vezanog za lokaciju Brda u Splitu i još jednog ugovora sa tvrtkom „Prebeg građenje“ o poslovno tehničkoj suradnji, da se ne sjeća da je kao v.d. direktora GP „Radnik“ sklopio bilo kakav ugovor ni sa kime. Nije mu poznato da bi tvrtka GP „Radnik“ bila blokirana od strane tvrtke „Mepling“, niti da je GP „Radnik“ davao neku pozajmicu tvrtki „Duda commerce“ u iznosu od 1.500.000,00 kuna koja nikada nije vraćena. Koliko se može sjetiti prije njegovog dolaska na mjesto v.d. direktora da nije bilo poslovne aktivnosti jedno godinu do godinu i pol dana.

Iz pročitano dopisa Milana Prtaina Županijskom državnom odvjetništvu proizlazi da je isti dana 24. veljače 2004. god. Državnom odvjetništvu uputio dopis naslovljen Zahtjev za utvrđivanje osnova za pokretanje kaznene odgovornosti protiv odgovorne osobe, te da isti izražava sumnju kako je u prijavi potraživanja od strane „Svetice-centar“ d.o.o., Split neistinito prikazan iznos potraživanja.

Iz prijave potraživanja stečajnog vjerovnika „Svetice centar“ d.o.o. stečajnom upravitelju proizlazi da vjerovnik potražuje od stečajnog dužnika GP „Radnik“ iznos od 267.422,13 kuna, a na temelju pravomoćne sudske presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj VI P-1567/95, te nadalje iznos od 91.500,00 kuna za obavljene usluge po računu br. 11/03, te iznos od 25.620,00 kuna po računu br. 12/03. Proizlazi da bi ukupan iznos potraživanja po navedenoj prijavi iznosio 385.542,13 kuna.

Iz računa br. 11/03 i 12/03 vidljivo je da je račun br. 11/03 fakturiran za konzalting usluge vezane uz čestice zemlje K.Č. 5621/01 i K.Č. 5631/1 KO Split na iznos od 91.500,00 kuna, te račun br. 12/03 za konzalting usluge vezane uz česticu zemlje K.Č. 4294/3 KO Split na iznos od 25.620,00 kuna.

Iz pročitane nagodbe od 25. veljače 2003. god. vidljivo je da je ista sklopljena između tvrtke „Mepling“ d.o.o. s jedne i GP „Radnik“ s druge strane. Nagodbom je među strankama utvrđena visina ukupne obveze GP „Radnik“ prema tvrtki „Mepling“ d.o.o. u ukupnom iznosu od 190.000,00 kuna, u koji iznos ulaze presuđeni iznos po presudi Trgovačkog suda u Splitu br. VI P-1567/95, pripadajuće kamate, troškovi postupka, pristojbe i ostali troškovi, a koji iznos treba podmiriti do dana 30. studenog 2003. god. Ovom nagodbom da su stranke regulirale sve sporove u svezi izgradnje objekta Bloka B2 u naselju Bili Brig u Zadru. Kao potpisnici nagodbe navedeni su za direktora „Mepling“ d.o.o. Jerko Bošnjak, za direktora GP „Radnik“ Goran Zadro, uz suglasnost Drage Prebega, direktora „Prebeg građenja“ d.o.o.

Iz pročitano g ugovora o ustupanju potraživanja br. 330/03, sklopljenog dana 27. rujna 2003. god., proizlazi da je tvrtka „Mepling“ d.o.o. ustupila svoja potraživanja prema GP „Radnik“ u iznosu od 283.040,00 kuna, na tvrtku „Svetice centar“ d.o.o. U ugovoru nije precizirano iz koje osnove proizlazi iznos koji tvrtka „Mepling“ d.o.o. potražuje.

Iz pročitano g računa br. 13/03 proizlazi da je isti fakturiran sukladno nalogu za izradu tehničke dokumentacije za stambeno-poslovni objekt BS-3 Barice u Benkovcu na iznos od 283.040,00 kuna.

Iz pročitano g ugovora o ustupu potraživanja sklopljenog između tvrtki „Mepling“ d.o.o. i „Svetice centar“ d.o.o. dana 17. lipnja 2002. god., proizlazi da je „Mepling“ d.o.o. ustupio svoje potraživanje prema GP „Radnik“ u iznosu od 36.407,09 DEM tvrtki „Svetice centar“ d.o.o. U čl. 1. Ugovora naznačeno je da se ustupljen iznos odnosi na dugovanje po presudi Trgovačkog suda u Splitu broj VI P-1567/95.

Iz pročitane dopune potraživanja stečajnog vjerovnika razvidno je da je stečajni vjerovnik „Svetice centar“ d.o.o. dana 28. listopada 2003. god. dopunio svoja potraživanja prema stečajnom dužniku GP „Radnik“ za iznos od 283.040,00 kuna po osnovi računa 13/03 od 25. srpnja 2003. god.

Iz pročitanih podataka iz kaznene evidencije za okr. Jerka Bošnjaka proizlazi da isti do sada nije osuđivan radi činjenja kaznenih djela.

Nakon provedenog dokaznog postupka ovaj sud smatra dokazanim da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret optužnim prijedlogom.

Prije nego se osvrne na razloge temeljem kojih je donio predmetnu presudu sud osjeća potrebu ukazati na neka osnovna obilježja kaznenog djela iz čl. 283. st. 1. KZ-a. Tako se radnja počinjanja toga djela može između ostalog sastojati od prijavljivanja lažnog potraživanja tijekom stečajnog postupka, odnosno radi se o situaciji kada se počinitelj ovog djela u stečajnom postupku pojavljuje u svojstvu vjerovnika iako on u stvarnosti to nije. S obzirom na konkretni zakonski tekst iz čl. 283. st. 1. KZ-a proizlazi da je uloga suda kod utvrđivanja krivnje na strani okrivljenika, a samim time i konkretnog djela, takva da bi sud u neku ruku trebao utvrđivati iste one činjenice koje se utvrđuju tijekom stečajnog postupka, odnosno da li je potraživanje nekog vjerovnika koje je ovaj prijavio osnovano ili ne.

Najprije valja reći da od ukupno sporne svote prijavljenih potraživanja koja po tužitelju iznosi 668.582,13 kn sud ne dovodi u pitanje iznos od 190.000,00 kn. Naime, radi se o iznosu koji u sebi uključuje i kamate, troškove suda, pristojbe i sve ostale obveze, a koji iznos je proizišao iz obveze koju je tvrtka GP „Radnik“ bila dužna okrivljenikovo j tvrtki „Mepling“ d.o.o. Split na dan 25. ožujka 2003.g.. Prethodno činjenično utvrđenje proizlazilo bi po mišljenju suda kako iz obrane okrivljenika, tako i iz sadržaja nagodbe sklopljene 25. veljače 2003.g. između s jedne strane tvrtke „Mepling“ d.o.o. Split, a s druge strane tvrtke GP „Radnik“ d.d. Zadar.

Sudu nadalje ne bi bio sporan niti iznos koji je okrivljenik u ime svoje tvrtke „Svetice-Centar“ d.o.o. Split mogao prijaviti u stečajnom postupku tvrtke GP „Radnik“ d.d., a koji iznos bi proizlazio iz ispostavljenih računa br. 11/03 i 12/03 (l.s.8-9) a koji glasi na ukupnu svotu od 117.120,00 kn, a odnosi se na konzalting usluge koje je okrivljenikova tvrtka „Svetice-Centar“ d.o.o. na području grada Splita obavila za GP „Radnik“ d.d., i to nakon sklapanja prije spominjane nagodbe od 23. ožujka 2003.g.. Prethodni zaključak suda proizlazio bi ponovno iz obrane samog okrivljenika, ali i iz iskaza svjedoka Gorana

Zadre, inače formalnog direktora GP „Radnik“ d.d. Zadar u to vrijeme, jer obojica u svojim iskazima spominju poslove konzaltinga koje je okrivljenikova tvrtka obavila za GP „Radnik“ d.d. na području grada Splita, pri tom pojašnjavajući da je taj posao obavljen na lokaciji zvanoj „Brda“.

Dakle, sud za sada nalazi da su opravdane, odnosno da nisu lažne tražbine koje je okrivljenikova tvrtka mogla prijaviti u stečajnom postupku GP „Radnika“ d.d. upravo one obveze koje proizlaze iz nagodbe sklopljene 25. ožujka 2003.g. na iznos od 190,00 kn, te obveze koje proizlaze iz računa br. 11/03 i 12/03 za koje sud zaključuje da se odnose na obavljene konzalting usluge na području Splita, a koje glase na ukupan iznos od 117.120,00 kn. Zbrajajući ove dvije stavke sud je došao do ukupnog iznosa od 307.120,00 kn za koji iznos nalazi da ga je okrivljenik u ime svoje tvrtke „Svetice-Centar“ d.o.o. mogao valjano prijaviti u stečajnom postupku GP „Radnik“ d.d. Zadar.

Međutim, usprkos prije navedenome, odnosno što sud zaključuje da su potraživanja okrivljenikovih tvrtki „Mepling“ d.o.o. Split, odnosno kasnije nakon ustupa potraživanja tvrtke „Svetice-Centar“ d.o.o. u inkriminirano vrijeme prema GP „Radniku“ d.d. maksimalno mogla iznositi spomenutih 307.120,00 kn, sud nalazi dokazanim da je okrivljenik u ime svoje tvrtke ipak prijavio znatno veći iznos od 668.582,13 kn. Sud je, očito kao i tužitelj, došao do prije navedenog iznosa zbrajajući najprije prijavu potraživanja od 13. listopada 2003.g. (l.s.5) koja glasi na ukupan iznos od 385.542,13 kn, sa dopunom prijave potraživanja od 28. listopada 2003.g. (l.s.27) koja glasi na iznos od 283.040,00 kn.

Odmah ovdje valja reći da prethodno spominjanu dopunu potraživanja od 28. listopada 2003.g. koja bi po okrivljeniku proizlazila iz fakturiranog računa br. 13/03 od 25. srpnja 2003.g. (l.s.18) za navodno obavljenе usluge okrivljenikove tvrtke „Mepling“ d.o.o. u vidu izrade tehničke dokumentacije za stambeno-poslovni objekt BS-3 Barice u Benkovcu, sud drži spornim, odnosno nepostojećim i to iz slijedećih razloga. Naime, prema iskazu svjedoka Milana Prtaina izvođenje tog posla nikada nije bilo naručeno od strane GP „Radnik“, odnosno isti je iskazao kako on nije za nikakve poslove dao nalog tvrtki „Svetice centar“ d.o.o. za vrijeme dok je on bio direktor. Nadalje svjedok Prtain iskazuje a da o poslovima nakon što je na mjesto direktora stupio Goran Zadro ima malo saznanja, no isti ipak iskazuje kako mu je u razgovoru sa Goranom Zadrom ovaj potvrdio da niti on kao direktor nije sklapao nikakve poslove sa tvrtkom okrivljenika. Nadalje, svjedok Goran Zadro navodi da se sjeća samo jednog prethodno spominjanog posla vezanog za jedan objekt na lokaciji Brda u Splitu te da nikakve druge ugovore koji bi obvezivali tvrtku GP „Radnik“ nije potpisivao sa tvrtkama okrivljenika. Sudu je znakovit iskaz ovog svjedoka u dijelu u kojem navodi kako su jednom prilikom do njega došli okrivljenik Jerko Bošnjak i predsjednik NO GP „Radnika“ Mate Bodrožić, tražeći od njega sklapanje nekakvog ugovora, ali on da to nije htio učiniti, niti je te prigode pogledao o kakvom se ugovoru radi.

Nasuprot iskazima ovih svjedoka stoji iskaz svjedoka Drage Prebega, koji potvrđuje postojanje spornog ugovora s tvrtkom „Mepling“ d.o.o. za posao vezan uz izgradnju jednog objekta u Benkovcu, s tim da je prema navodima ovog svjedoka sporni ugovor sklopio sam Goran Zadro, tadašnji direktor GP „Radnik“ i to uz njegovu suglasnost, s tim da svjedok Prebeg tvrdi da je on osobno davao upute Goranu Zadru glede tog ugovora. Taj ugovor, kako navodi svjedok Prebeg, da se odnosio na poslove projektiranja tada već započete gradnje u Benkovcu, a tvrtki okrivljenika da je trebao biti isplaćen iznos od nekih 200-300.000,00 kuna. Svjedok Drago Prebeg priložio je spisu u tome pravcu preslik spornog ugovora između GP „Radnik“ i „Mepling“ d.o.o., od dana 25. travnja 2003. god. (l.s.66-70), a koji se odnosi na posao izrade tehničke dokumentacije za objekt BS-3 „Barice“ u Benkovcu. Međutim, ukazuje se od strane suda, da ako se detaljno pogleda taj

ugovor, posebice njegova zadnja stranica, razvidno je da se na mjestu na kojem je predviđen potpis „za izvoditelja“ nalazi potpis Jerka Bošnjaka, no da se na mjestu predviđenom „za naručitelja“ nalazi samo pečat tvrtke GP „Radnik“ d.d, ali bez potpisa odgovorne osobe koja je sukladno tom ugovoru upravo trebao biti direktor Goran Zadro. Stoga, kada se prethodne činjenice dovedu u vezu sa svjedočkim iskazom tadašnjeg direktora Gorana Zadre, koji je naveo kako je jednom prigodom odbio potpisati ugovor koji mu je Jerko Bošnjak donio na potpis, odnosno da je on taj ugovor koji se odnosi na posao u Benkovcu prvi put vidio na sudskom ročištu održanom 11. ožujka 2009.g., i da u vrijeme dok je on bio v.d. direktora nikakav pravni posao sa okrivljenikovom tvrtkom vezano za taj objekt „Barice“ nije sklapao, sud zaključuje da se radi o nepostojećem potraživanju, odnosno da taj ugovor i račun br. 13/03 ne može biti osnova na kojoj bi okrivljenik u stečajnom postupku u ime svoje tvrtke „Svetice-Centar“ d.o.o. temeljio svoja potraživanja prema GP „Radniku“ d.d.

Zauzimajući stav kao u prethodnom odlomku očito je da je u tom pravcu sud iskaze svjedoka Milana Prtaina i Gorana Zadre držao vjerodostojnima i uvjerljivima za razliku od obrane okrivljenika i iskaza svjedoka Drage Prebega, pogotovo stoga što i iz iskaza samog stečajnog upravitelja Frane Zvonimira Negre proizlazi da tvrtka GP „Radnik“ još oko godinu dana prije otvaranja stečaja nije poslovala, a stečaj je pokrenut 26. rujna 2003.g. kako to stoji u izvratku iz sudske registra (l.s.60-61), odnosno da je većina radnika već tada poslana na čekanje, pa je sudu sasvim logično da pod takvim okolnostima nije ni došlo do sklapanja predmetnog posla s tvrtkom Jerka Bošnjaka glede posla u Benkovcu. Daljnji razlog temeljem kojeg je sud poklonio vjeru iskazima svjedoka Milana Prtaina i Gorana Zadre je taj što se radi o dvojici zadnjih direktora tvrtke GP „Radnik“ d.d. prije otvaranja stečajnog postupka koji su u tom svojstvu kao odgovorne osobe bile jedini ovlašteni sklapati pravne poslove za tvrtku GP „Radnik“, a što ovi prema vlastitom kazivanju nisu učinili sa tvrtkama Jerka Bošnjaka, s tim da je u ovom dijelu sud povjerovao ovim svjedocima jer okrivljenik, a tako ni svjedok Drago Prebeg, te njihove iskaze nisu doveli po mišljenju suda u pitanje, jer u tom pravcu nisu priložili ugovore ili neke druge isprave iz kojih bi proizlazilo drugačije, a s tim da to svakako ne bi bio ugovor br. 224/03 (l.s.66-70) kojeg je sudu priložio svjedok Prebeg jer je očito da isti nije potpisan od strane Gorana Zadre iako je isti u tom ugovoru bio naveden kao osoba koja ga sklapa u ime GP „Radnik“ d.d. Zadar.

Očito je da sud u ovom dijelu iskaz svjedoka Drage Prebega nije držao vjerodostojnim u smislu da bi istome povjerovao da bi najprije Goran Zadro kao direktor GP „Radnik“ zaista zaključio ugovor br. 224/03 (l.s.66-70), pa samim time da bi taj ugovor proizveo bilo kakve obveze GP „Radnika“ prema okrivljenikovo tvrtki „Mepling“ d.o.o. Split, a kako to tvrde okrivljenik i svjedok Drago Prebeg. Ponovno se ističe da prije navedeni ugovor nije potpisan od Gorana Zadre, iako je isti u to vrijeme bio jedina osoba koja je sukladno važećim zakonskim propisima mogla legalno u svojstvu direktora svojim potpisom obvezivati tvrtku GP „Radnik“ na bilo kakve činidbe. Sud stoga zaključuje da je navod svjedoka Drage Prebega sa glavne rasprave od 15. siječnja 2009.g. u kojem on kaže da je osobno dao upute direktoru Zadri glede toga posla u Benkovcu u naselju Barice, a čak da je osobno kontaktirao Jerka Bošnjaka glede toga posla, doista dvojben, jer ako direktor GP „Radnika“ Goran Zadro tvrdi da prije navedeni ugovor nikada nije sklopljen, da ga on nikada nije ni vidio, a kamoli potpisao, da takav (defektni) pravni posao doista nije mogao nit proizvesti bilo kakve pravne posljedice, a niti u bilo kojem smislu obvezati GP „Radnik“ po ispostavljenom računu br. 13/03 (l.s.18). Slijedom navedenog sud nije povjerovao svjedoku Dragi Prebegu da je okrivljenikova tvrtka „Mepling“ d.o.o. Split zaista obavila poslove projektiranja ili konzaltinga za GP „Radnik“ na lokaciji Barice u Benkovcu.

S obzirom na prije navedeno sud je odlučio intervenirati u činjenični opis optužnog akta jer drži da je okrivljenik ipak u stečajnom postupku GP „Radnika“ imao pravo prijaviti potraživanje u iznosu od 307.120,00 kn, a sud se odlučio na takvu intervenciju jer drži da rezultati dokaznog postupka upućuju na takvo nešto, a samim time da se ne povrjeđuje objektivni identitet optužbe na bilo čiju štetu.

Dakle, slijedom svega iznijetog, sud je našao dokazanim da su se u inkriminiranom ponašanju okr. Jerka Bošnjaka ostvarila kako objektivna, tako i subjektivna obilježja kaznenog djela zlouporabe u postupku stečaja iz čl. 283. st. 1. KZ-a. Sud ta objektivna obilježja sagledava u tom što drži nespornim da je okrivljenik u postupku stečaja GP „Radnika“ u ime svoje tvrtke „Svetice-Centar“ d.o.o. Split prijavio potraživanja u ukupnom iznosu od 668.582,13 kn, iako je po mišljenju suda taj iznos potraživanja maksimalno mogao biti 307.120,00 kn. S obzirom da sud drži da je razlika potraživanja od toga iznosa do ukupno prijavljenog iznosa od 668.582,13 kn neistinita, odnosno da tvrtke okrivljenika nikada za tu razliku nisu obavile poslove za GP „Radnik“ d.d. i da je te činjenice okrivljenik znao, sud drži dokazanim postojanje subjektivnog obilježja predmetnog kaznenog djela, odnosno drži dokazanim da je isti to djelo počinio sa izravnom namjerom kao oblikom krivnje, odnosno da je svjesno i voljno u stečajnom postupku prijavio tražbinu za koju je znao da je lažna, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

S obzirom da je sud okr. Jerka Bošnjaka ipak našao krivim za učin predmetnog kaznenog djela valjao je imajući u vidu opću svrhu kaznenopravnih sankcija iz čl. 6. KZ-a i svrhu kažnjavanja iz čl. 50. KZ-a odlučiti o vrsti i mjeri kaznenopravne sankcije koju je trebalo izreći okrivljeniku. Pri odabiru konkretne sankcije sud je imao izbor između mjere upozorenja u vidu uvjetne osude, kazne zatvora do jedne godine ili novčane kazne koju je uostalom u optužnom aktu tužitelj i predložio izreći okrivljeniku, konkretno u visini od 150 prosječnih dnevnih dohodaka u RH. Imajući u vidu sam karakter počinjenog djela, odnosno da je okrivljenik prijavljujući po mišljenju suda lažnu tražbinu u postupku stečaja svojoj tvrtki pokušao pribaviti određenu imovinsku korist, sud se odlučio upravo na novčanu kaznu kao sankciju koju bi trebalo izreći okrivljeniku. Pri izboru vrste, ali i konkretne mjere novčane kazne, sud je kao olakotne okolnosti na strani okrivljenika cijenio njegovu dosadašnju nekažnjavanost, kao i činjenicu da se nakon učina predmetnog kaznenog djela ipak nije pojavljivao kao počinitelj sličnih djela, te mu je nadalje olakotnim cijenio njegovo sudioništvo u Domovinskom ratu, dok s druge strane nekih posebnih otegotnih okolnosti kod okrivljenika sud nije našao. Upravo stoga, a cijeneći i činjenicu da se okrivljenik, odnosno njegova tvrtka ipak nije uspjela okoristiti lažnim prijavljivanjem tražbine u stečajnom postupku GP „Radnika“ d.d., sud je istome odmjerio novčanu kaznu od 50 dnevnih dohodaka, dakle ipak u manjem iznosu od onoga koji je u optužnom aktu predložio tužitelj, smatrajući tu kaznu prikladnom i primjerenom za postizanje svrhe kažnjavanja u konkretnom slučaju, odnosno držeći takvu kaznu primjerenijom težini počinjenog kaznenog djela i proporcionalnijom stupnju okrivljenikove krivnje. Slijedom iznijetog sud drži da će takva novčana kazna, a koja preračunato iznosi 8.680,00 kn, u dovoljnoj mjeri utjecati na razinu okrivljenikovog životnog standarda i time preventivno djelovati na njega da se ubuduće kloni od ponovljenog činenja ovakvih ili sličnih kaznenih djela. Okrivljeniku je od strane suda za plaćanje prije navedene novčane kazne ostavljen rok od dva mjeseca od dana pravomoćnosti presude, za koji rok sud drži da je primjeren ako se uzmu u obzir imovne prilike okrivljenika, s tim da se okrivljenik od strane suda izričito upozorava da će za slučaj neplaćanja prethodno izrečene novčane kazne u cijelosti ili djelomično, ista u smislu čl. 52. st. 3. KZ-a, zamijeniti kaznom zatvora računajući jedan prosječni dnevni dohodak u Republici Hrvatskoj za jedan dan zatvora.

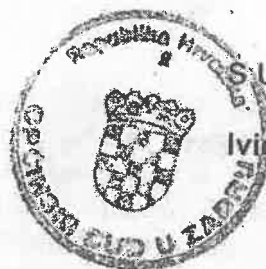
Zaključno, glede troškova ovog kaznenog postupka sud je iste imajući u vidu njegovo trajanje s jedne strane te imovine prilike okr. Jerka Bošnjaka s druge strane

procijenio na paušalni iznos od 600,00 kn te obvezao okrivljenika na plaćanje toga iznosa smatrajući da on to može učiniti a da time neće dovesti u pitanje vlastitu egzistenciju niti egzistenciju osoba koje je eventualno dužan uzdržavati.

U Zadru, 05. listopada 2009. godine.

Zapisničar:

Veronika Brkljača

Ivica Marinović

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Zadru, pismeno putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivne stranke.

Presuda se može pobijati zbog povrede kaznenog Zakona, zbog povrede kaznenog postupka, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke suda o kazneno pravnim sankcijama i troškovima kaznenog postupka.

DNA:

1. ODO Zadar na K-DO-691/05
2. Okrivljenik Jerko Bošnjak, Pujanke kbr. 34, Split
3. Branitelj okr. odv. Ivan Šimić, Split, Gundulićeva 26,

istovjetnost prijava sa
izvornikom potvrđuje

vyženi službenik z uča

odvjetnik Dragan Jurjević

Hrvoja Vukčića Hrvatinića 8
23000 ZADAR
Republika Hrvatska
tel. /fax: 385(0)23 25 14 59
e-mail: odvjetnik.dragan.jurjevic@zd.t-com.hr

Zadar, 03.11.2020.g.

STEČAJNA UPRAVITELJICA
ANČI BAŠIĆ
ul. Mažuranićevo šetalište 35, Split

Poštovana,

Dana 13.10.2020.g. pristupili ste u ispravnom postupku br.RZ-677/19, koji se vodi kod Općinskog suda u Zadru, u izvanparničnom postupku pojedinačnog ispravnog postupka radi uknjižbe etažnog prava vlasništva u zk.ul.br.15878 i to etaže I. izgrađene na č.z.4220/2 k.o. Zadar, te ste priložili Nagodbu 25.veljače 2003.g., te Aneks od 22.04.2003.g., s prijedlogom da se odbije zahtjev za uknjižbu stečajne mase GP Radnika d.d. u stečaju.

Nakon što smo proučili predmetnu Nagodbu i pripadajući Aneks, te izvršili uvid u presudu Općinskog suda u Zadru, br.K-1044/09, te prijavu potraživanja stečajnog vjerovnika Svetice Centar d.o.o. Split, zaključili smo da je predmetna dokumenatcija koju ste priložili na ročištu 13.10.2020.g. neistinita, odnosno nevjerodostojna slijedom čega Vaš prigovor na upis Stečajne mase GP Radnik d.d. u stečaju ne bi bio osnovan.

Dokaz: 1.Uvid u presudu Općinskog suda u Zadru, br.L-1044/09
2.Uvid u prijavu potraživanja sa priložecom dokumentacijom

Naime, iz predmetne dokumentacije proizlazi da je prije zaključenja Nagodbe od 25.02.2003.g. sa pripadajućim Aneksom kojeg ste priložili kao dokaz proizlazi da je tvrtka Mepling predmetno potraživanje ustupila dana 17.06.2020.g., vjerovniku Svetice Centar d.o.o. Split.

Da nikakvu Nagodbu nije potpisao tadašnji direktor Goran Zadro, proizlazi iz kaznenog postupka br. K-1044/09, što sve upućuje na gotovo izvjestan zaključak da se radi o nevjerodostojnoj dokumentaciji, a dali se radi o možebitnoj težoj kvalifikaciji te nevjerodostojnosti mogli bi odgovoriti Nadležna tijela.

Sukladno svemu navedenom dostavljamo Vam svu dokumentaciju na uvid te predlažemo da povučete svoj prigovor i priloženu Nagodbu i Aneks kao dokaz u postupku uknjižbe prava vlasništva br. Rz-677/19, koji se vodi kod Općinskog suda u Zadru i da o istom odmah obavijestite zemljišno-knjižni odjel Općinskog suda u Zadru.

U Zadru, 03.11.2020.g.

ODV. Stečajna masa
GP Radnik d.d. u stečaju pp

matični broj: 80155766

«MEPLING» d.o.o. Split, Gundulićeva 26 zastupano po direktoru Jerku Bošnjaku,
jedne strane

GP «RADNIK» d.d. Zadar, Trg Josipa bana Jelačića broj 17, zastupano po direktoru
Goranu Zadri, a uz suglasnost većinskog vlasnika «PREBEG GRAĐENJE» d.o.o.
Zagreb Slavenskog broj 1, zastupano po direktoru Dragi Prebegu, s druge strane

sklopili su dana 25. veljače 2003. godine slijedeću

N A G O D B U

Članak 1.

Među strankama je neprijeporno da je pravomoćnom sudskom presudom Trgovačkog suda u Splitu broj: VI-P 1567/95 od 15. svibnja 2001. godine, a koje je potvrđeno Rješenjem Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu broj: XII PŽ- 3393/01-2 od 12. ožujka 2002. godine GP «RADNIK» d.d. Zadar dužan platiti «MEPLINGU» iznos od 36.407,69 DM u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan isplate sa kamatama po stopi koju Banke priznaju u mjestu ispunjenja na štedne uloge po viđenju.

Članak 2.

U cilju da se ovaj spor okonča povoljno za obje strane, stranke su se dogovorile o slijedećem:

1. Utvrđuje se ukupna obveza GP «RADNIK» d.d. Zadar, po osnovi navedene sudske presude na dan 25. veljače 2003. godine u ukupnom iznosu od 190.000,00 kuna.
U ovaj iznos uključen je presuđeni iznos, pripadajuće kamate, troškovi sudskog postupka, pristojbe i svi ostali troškovi.
2. Stranke su suglasne da se krajnji rok za plaćanje ovog iznosa utvrđuje sa danom 30. studenim 2003. godine.
Plaćanje gornjeg iznosa će se u načelu izvršiti kompenzacijom u radovima na objektima «MEPLINGA» ili u materijalima.

Članak 3.

«MEPLING» će dati nalog «SVETICE CENTRU» da odgodi izvršenje pravomoćnog rješenja ovrhe broj Ovr 23/02 izdanog kod Trgovačkog suda Zadar, koje je na izvršenju kod Nove banke d.d. Zagreb PJ Zadar.

Članak 4.

«MEPLING» d.o.o. prihvata da bez sudjelovanja GP «RADNIKA» sa svojim odvjetnikom regulira odnose vezane za troškove postupka.

Članak 5.

GP «RADNIK» d.d. Zadar ovom Nagodbom prenosi na «MEPLING» d.o.o. Split sva prava i obveze po osnovu građevne dozvole za izgradnju Bloka B2 u naselju Bili Brig Zadar Klasa: 361-04/88-05/61 Ur.broj Up/1-2198-09-04-81-2 od 17. siječnja 1989. godine. S tim u svezi GP «RADNIK» se obvezuje staviti na raspolaganje «MEPLINGU» svu raspoloživu dokumentaciju vezanu za izgradnju objekta.

Članak 6.

GP «RADNIK» d.d. Zadar dopušta «MEPLINGU» da bez njegove daljnje suglasnosti i odobrenja uknjiži pravo vlasništva u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zadru na stanove i poslovne prostore u objektu Blok B2.

Članak 7.

Potpisivanjem ove Nagodbe stranke su okončale sve sporove koji su proistekli u svezi izgradnje objekta Bloka B2 u naselju Bili Brig u Zadru. Sukladno tome «MEPLING» će odustati od pokrenutih sudskih postupaka vezanih za građevnu dozvolu i izgradnju objekta.

Članak 8.

Nakon potpisivanja ove Nagodbe «MEPLING» će o tome obavijestiti uredovni sud kod kojeg se vodi predmetna ovrha.

Članak 9.

Nakon što je Nagodba pročitana strankama one izjavljuju da ista predstavlja njihovu pravu volju u znak čega istu i potpisuju.

U Splitu, dana 25.02.2003. godine

ZA «MEPLING» d.o.o.

DIREKTOR
MEPLING d.o.o.
ing. *[signature]* Bošnjak
POSREDOVANJE U PROMETU NEPOKRETNOSTI I TRGOVINA
SPLIT
Gundulićeva 26

ZA GP «RADNIK» d.d.

DIREKTOR
[signature]
GP «RADNIK» d.d.
Josipa bana Jelačića 17a
ZADAR

² SUGLASAN

«PREBEG GRAĐENJE» d.o.o.

DIREKTOR

Drago Prebeg «PREBEG-GRAĐENJE» d.o.o.
ZAGREB, J. Slavonskog 1

MEPLING d.o.o. Split, Gundulićeva 26, zastupano po direktoru Jerku Bošnjaku, s jedne strane

I

GP RADNIK d.d. Zadar, Trg Josipa bana Jelačića 17, zastupano po direktoru Goranu Zadri, a uz suglasnost većinskog vlasnika PREBEG GRADENJE d.o.o. Zagreb, Slavonskog 1, zastupano po direktoru Dragi Prebegu, s druge strane,

danas su sklopili sljedeći

A N E K S

Nagodbe od 25. veljače 2003. godine

Članak 1.

Članak 6. Nagodbe od 25. veljače 2003. godine mijenja se tako da isti sada glasi:

GP RADNIK d.d. Zadar dopušta MEPLINGU d.o.o. Split, kao graditelju zgrade označene kao čest. 4220/2, zgrada povr. 1495 m², zk. ul. E - 308, knjige etažnog vlasništva, k.o. Zadar, u naravi višekatne stambeno-poslovne zgrade «Blok 2», koja se sastoji od prizemlja i četiri kata i stambenog potkrovlja, prizemlju u kojem se nalaze i poslovni prostori, a na katovima i potkrovlju stambene jedinice, da bez daljnje njegove suglasnosti i odobrenja uknjiži pravo vlasništva za cijelo na toj nekretnosti u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zadru u svoju korist i na svoje ime.

Članak 2.

Sve ostale odredbe Nagodbe od 25. veljače 2003. godine ostaju na snazi kako su ugovorene.

U Splitu, 22. travnja 2003. godine

ZA MEPLING d.o.o.
DIREKTOR
Jerko Bošnjak

MEPLING d.o.o.
Projektiranje, građevinarstvo i trgovina
SPLIT
Gundulićeva 26 2

ZA GP RADNIK d.d.
DIREKTOR
Goran Zadro

GP "RADNIK" d.d.
Josipa bana Jelačića 17a
ZADAR 1

SUGLASAN
PREBEG GRADENJE d.o.o.
DIREKTOR
Drago Prebeg

 PREBEG GRADENJE
d.o.o.
ZAGREB, J. Slavonskog 1

Ja, javni bilježnik DARIJA GRIGILLO RAMLJAK iz Zadra, Dalmatinskog sabora 5, potvrđujem da je **GORAN ZADRO** iz Zagreba, Aleja A. Augustinčića 21, kao direktor **GRAĐEVNOG PODUZEĆA RADNIK**, dioničkog društva, sa sjedištem u Zadru, Bana Josipa Jelačića 17A, čiju sam istovjetnost i ovlaštenje utvrdila prilikom deponiranja potpisa u ovom javnobilježničkom uredu pod posl.br. OU-190/03-1, potpisao ovu ispravu. Potpis na pismenu je istinit.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru naplaćena po tbr. 11. st. 4. ZJP u iznosu od 10,00 kn.

Javnobilježnička nagrada zaračunata po čl. 19. st. 1. PPJT u iznosu od 30,00 kn + 6,50 kn PDV.

Broj: OV-3744/03

U Zadru, 06. svibnja 2003. godine

Javni bilježnik

Ja, JAVNI BILJEŽNIK MIRA RUBIĆ – SPLIT, Domovinskog rata 11, potvrđujem da je ovo prijepis izvorne isprave – ovjerenog prijepisa – običnog prijepisa

ANEKSA NAGODBE OD 25. VELJAČE 2003. GODINE

Ispisan je rukopisom (olovkom, kemijskom olovkom, tintom), pisanim strojem, drugim mehaničkim ili kemijskim sredstvom (prešilak i sl.) koja ima 2 lletova.

po tom znanju – tvrdnji stranke nalezl kod stranke.

Donošen je u ime **BOSO PETROVIĆ ZA MEPLING d.o.o., Split, Gundulićeva 26**

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. 11 ZJP u iznosu od 10,00 kn naplaćena i poništena na primjerku koji ostaje za arhiv.

Oslobođeno od plaćanja javnobilježničke pristojbe na osnovi čl. III ZJP.

Javnobilježnička nagrada zaračunata po čl. 17 JBT u iznosu od 60,00 kn a trošak 22% PDV.

Broj: OV-3526/03

U Splitu, 23.05.2003.g.

JAVNI BILJEŽNIK

MEPLING d.o.o. Split, Gundulićeva 26, zastupano po direktoru Jerku Bošnjaku, s jedne strane

I

GP RADNIK d.d. Zadar, Trg Josipa bana Jelačića 17, zastupano po direktoru Goranu Zadri, a uz suglasnost većinskog vlasnika PREBEG GRAĐENJE d.o.o. Zagreb, Slavonskog 1, zastupano po direktoru Dragi Prebegu, s druge strane,

dan danas su sklopili sljedeći

A N E K S

Nagodbe od 25. veljače 2003. godine

Članak 1.

Članak 6. Nagodbe od 25. veljače 2003. godine mijenja se tako da isti sada glasi:

GP RADNIK d.d. Zadar dopušta MEPLINGU d.o.o. Split, kao graditelju zgrade označene kao čest. 4220/2, zgrada pov. 1495 m², zk. ul. E – 308, knjige etažnog vlasništva, k.o. Zadar, u naravi višekatne stambeno-poslovne zgrade «Blok 2», koja se sastoji od prizemlja i četiri kata i stambenog potkrovlja, prizemlju u kojem se nalaze i poslovni prostori, a na katovima i potkrovlju stambene jedinice, da bez daljnje njegove suglasnosti i odobrenja uknjiži pravo vlasništva za cijelo na toj nekretnini u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zadru u svoju korist i na svoje ime.

Članak 2.

Sve ostale odredbe Nagodbe od 25. veljače 2003. godine ostaju na snazi kako su ugovorene.

U Splitu, 22. travnja 2003. godine

ZA MEPLING d.o.o.
DIREKTOR
Jerko Bošnjak

MEPLING d.o.o.
Projektiranje, građevinarstvo i trgovina
SPLIT
Gundulićeva 26 2

SUGLASAN
PREBEG GRAĐENJE d.o.o.
DIREKTOR
Drago Prebeg

 PREBEG GRAĐENJE
d.o.o.
ZAGREB, J. Slavonskog 1

ZA GP RADNIK d.d.
DIREKTOR
Goran Zadro

GP "RADNIK" d.d.
Josipa bana Jelačića 17a
ZADAR 1

Ja, javni bilježnik DARIJA GRIGILLO RAMLJAK iz Zadra, Dalmatinskog sabora 5, potvrđujem da je
GORAN ZADRO iz Zagreba, Aleja A. Augustinčića 21, kao
direktor GRAĐEVNOG PODUZEĆA RADNIK, dioničkog društva,
sa sjedištem u Zadru, Bana Josipa Jelačića 17A, čiju
sam istovjetnost i ovlaštenje utvrdila prilikom
deponiranja potpisa u ovom javnobilježničkom uredu pod
posl.br. OU-190/03-1, potpisao ovu ispravu.
Potpis na pismenu je istinit.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru naplaćena po tar.
11. st. 4. ZJP u iznosu od 10,00 kn.
Javnobilježnička nagrada zaračunata po čl. 19. st. 1.
PPJT u iznosu od 30,00 kn + 6,50 kn PDV.

Broj: OV-3744/03

U Zadru, 06. svibnja 2003. godine

Javni bilježnik

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Daria Grigillo Ramljak", written over a horizontal line.

Ja, JAVNI BILJEŽNIK MIRA RUBIĆ – SPLIT, Domovinskog rata 11, potvrđujem
da je ovo prijepis izvorne isprave – ovjerenog prijepisa – običnog prijepisa
ANEKSA NAGODBE OD 25. VELJAČE 2003. GODINE

Ispisan je rukopisom (olovkom, kemijskom olovkom, tintom), pisaćim strojem,
drugim mehaničkim ili kemijskim sredstvom (prešilom i sl.) koja ima 2 listova.

Izvršena je po tom znanju – tvrdnji stranke nalezi kod stranke.

Donošen je u pisanoj formi od **BOSO PETROVIĆ ZA MEPLING d.o.o., Split,**
Gundulićeva 25

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. 11 ZJP u iznosu od 10,00 kn
naplaćena i poništena na primjerku koji ostaje za arhiv.

Oslobođeno od plaćanja javnobilježničke pristojbe na osnovi čl. III ZJP.

Javnobilježnička nagrada zaračunata po čl. 17 JBT u iznosu od 60,00 kn
a trošak 22% PDV.

Broj: OV- 3526/03

U Splitu, 23.05.2003.g.

JAVNI BILJEŽNIK

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Mira Rubić", written over a horizontal line.